

GLASILO
POŽEŠKE BISKUPIJE

Zajedništvo

POŽEGA, TRAVANJ 2009. ■ GODIŠTE III ■ BROJ 14 ■ CIJENA: 5 kn ■ ISSN 1847-4076

4

Događajnica

**DAN OBNOVE ČIŠĆENJA
PAMĆENJA I SPOMENA
MUČENIKA U JASENOVCU**

**CRKVA BUDNO PRATI
DOGAĐAJE U DRUŠTVU**

**NE POSTOJI NIŠTA
IZAZOVNIJE OD PATNJE
I SMRTI**

14

Život mladih

**MLADI JAVNO
POSVJEDOČILI DA KRIŽ
SVOGA MLADENAČKOGA
ŽIVOTA ŽELE NOSITI
S ISUSOM KRISTOM**

20

Obitelj

**OBITELJ SVITALANOVIĆ
IZ DAVORA**

22

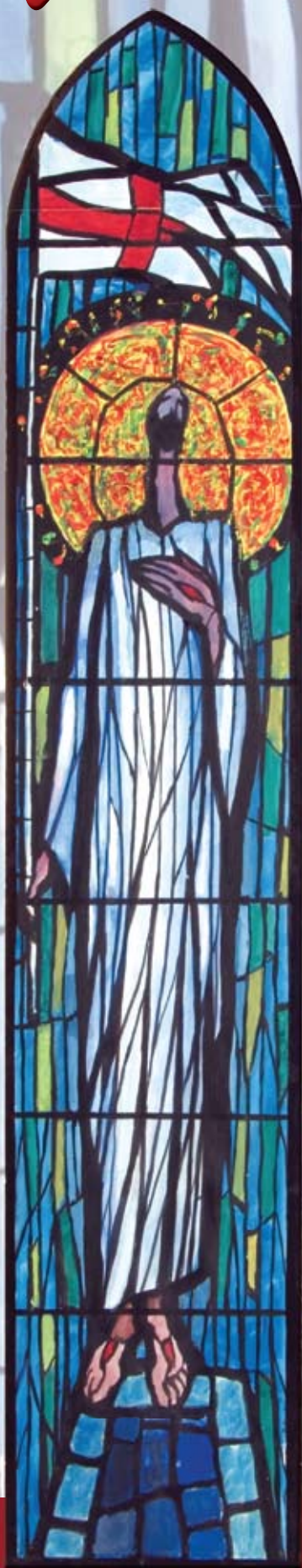
Župni slikopis

SVETIŠTE GOSPE OD SUZA

23

Sakralna baština

**IZLOŽBA PISANOG BLAGA
POVIJESNE KNJIŽNICE**

**Svima vamod srca
želim sretan Uskrs!**

biskup Antun Škvorčević

PORUKA POŽEŠKOGA BISKUPA ZA USKRS 2009.

Je li tko u Kristu, nov je stvor (2 Kor 5,17)

*Časna braćo svećenici i đakoni,
poštovani redovnici i redovnice,
bogoslovi i vjeroučitelji, dragi vjernici!*

*Svima vam od srca želim sretan Uskrs!
Molim da vaš život obasja svjetlo slavno uskrsloga Krista
i preobrazi snaga njegove pobjede nad smrću i grijehom.*

Novi ljudi za novo gospodarstvo

1 Minulih dana potaknuli su me na razmišljanje neki naši i svjetski stručnjaci. Izjavili su da je dosadašnji svjetski liberalni kapitalistički gospodarski poređak istrošen i da je potrebno pronaći novi. Odmah mi se nametnulo pitanje, tko bi mogao oblikovati taj novi sustav kako se ne bi potrošio kao dosadašnji? Zapitao sam se, tko bi se ozbiljnije mogao suočiti s problemom gladi u svijetu, kako većina dobara ne bi ostala u rukama bogate manjine koja je sebičnom borbom za profit teško ugrozila svjetsko gospodarstvo. Hoće li ti isti političari i menadžeri odlučivati i o novom sustavu i usmjeriti ga prema postizanju istoga cilja? Za novo su gospodarstvo potrebni i novi ljudi. Stoga je danas pitanje nad pitanjima – kako doći do novoga čovjeka? Činjenica je da svi očekujemo određene strukturalne promjene u gospodarstvu koje bi pokrenule njegov

napredak i donijele blagostanje bez da učinimo napor oko vlastita obraćenja i uspostavljanja novih međuljudskih odnosa. Svi bismo željeli uskrsnuti, rijetko bi tko htio umrijeti, a bez smrti nema uskrsnuća! Vrlo je važno obnoviti vlastitu svijest i stvarati javno mnijenje o potrebi i mogućnosti mijenjanja nas samih. Pritom valja imati na umu da je čovjek osoba, duhovna stvarnost koju ništa ne može toliko promijeniti i učiniti novim, koliko susret s drugom osobom. Susret se događa na razini duha, u uzajamnoj otvorenosti osoba, u povjerenju i ljubavi.

Činjenica je da svi očekujemo određene strukturalne promjene u gospodarstvu koje bi pokrenule njegov napredak i donijele blagostanje bez da učinimo napor oko vlastita obraćenja i uspostavljanja novih međuljudskih odnosa. Svi bismo željeli uskrsnuti, rijetko bi tko htio umrijeti, a bez smrti nema uskrsnuća! Vrlo je važno obnoviti vlastitu svijest i stvarati javno mnijenje o potrebi i mogućnosti mijenjanja nas samih.

Novi čovjek u Isusu Kristu

2 Povijest nam svjedoči da su susreti s uskrslim Isusom Kristom onih koji su mu povjerovali, pokretali u njima najdublje promjene zahvaljujući kojima su – unatoč lišenosti bilo kakve gospodarske, političke ili neke druge izvanjske moći – uspješno mijenjali svijet, snažnije i dugoročnije nego li moćnici bez duha. Posebno je u tom pogledu rječit primjer sv. Pavla. On je od čovjeka potpuno zatvorenoga prema Isusu Kristu – dapače revnoga progonitelja kršćana – poslije susreta s njime na damašćanskim vratima postao preobražen čovjek pa je ustvrdio: »Je li tko u Kristu, nov je stvor« (2 Kor 5,17). Sv. Luka bilježi da se Pavlov susret s uskrslim Gospodinom ostvario kao događaj svjetla iz kojega je izišao promijenjen. On je iskusio Isusa kao svjetlo koje prosvjetljuje tmine, zagrijava hladno srce i ispunja ga ljubavlju. Kao što se pod snopom snažnoga svjetla sve jasno vidi, tako je Pavlu u susretu s Kristom sve postalo jasno, odjednom je razumio samoga sebe, zagledao se u dubinu svoga srca i spoznao svoju

Povijest nam svjedoči da su susreti s uskrslim Isusom Kristom onih koji su mu povjerovali, pokretali u njima najdublje promjene zahvaljujući kojima su – unatoč lišenosti bilo kakve gospodarske, političke ili neke druge izvanjske moći – uspješno mijenjali svijet, snažnije i dugoročnije nego li moćnici bez duha. Posebno je u tom pogledu rječit primjer sv. Pavla.

bit. Odnos koji je uspostavio s Isusom Kristom postao je njegovim istinskim životom pa je zapisao: »Ta meni je živjeti Krist, a umrijeti dobitak« (Fil 1,21). Takvo se što može ustvrditi samo iz dubokoga vlastita iskustva..

Primjer sv. Pavla

3 O Uskrsu u Godini sv. Pavla smatram vrijednim svratiti našu pozornost na još neke pojedinosti njegova lika, kako bismo se ohrabрили slijediti njegov put promjene u vjernosti Isusu Kristu. Iz Pavlovih se poslanica daje zapaziti kako je jedno od svojih jednostavnih a dubokih iskustava sažeo u dvije riječi: »u Kristu«. Taj »u Kristu« ima polazište i utemeljenje u križu i uskrsnuću. U autobiografskoj Poslanici Galaćanima, Pavao piše: »S Kristom sam razapet. Živim, ali ne više ja, nego živi u meni Krist. A što sada živim u tijelu, u vjeri živim u Sina Božjega koji me ljubio i predao samoga sebe za mene« (2 Kor 2, 20). Razapetost ne smatra prvenstveno duhovnim, asketskim sjedinjenjem s Isusovim trpljenjem, nego odbacivanjem nametnutih svjetovnih poimanja čovjeka i gledanja na stvarnost. Prihvaćanje razapetosti s Isusom oslobođenje je od svijeta koji je u Isusu prestao vrijediti. Svijet više nema vlasti nad Pavlom, on nad sobom nema gospodara, oslobođen je diktata sebičnih ljudskih sustava, slobodan je, pripada Bogu. Biti razapet znači promijeniti identitet. Stari Savao, strogi vršitelj židovskoga Zakona razapet je i nema više nikakva značenja. Rođen je novi čovjek Pavao, koji cijelu svoju egzistenciju doživljava u Kristovu svjetlu. Ne živi više od onoga što on sam može učiniti i od očekivanja da bude nagrađen za svoja djela, nego jedino od vjere u Krista koji je sebe predao za njega. On u Isusu Kristu ima iskustvo bezuvjetno ljubljeno-ga čovjeka jer je Isus za njega položio život na križu i prihvatio ga takvoga kakav on jest. Ono što vrijedi nije više nadmetanje s drugima, natjecanje

Svjedoci smo da se potreba za samopotvrđivanjem u mnogih ljudi u Hrvatskoj pretvara u sebičnost koja poseže za nasiljem, ubijanjem i dokazivanjem svoga značenja nepoštenim bogaćenjem, korupcijom, borbom za vlašću nečasnim sredstvima. Posljedica svega toga su međuljudski odnosi prožeti nepovjerenjem i sukobima, koji koče i razaraju gospodarski razvoj, osiromašuju društvo u materijalnom i duhovnom smislu. Oni koji vjeruju Isusu, koji su uistinu »u Kristu«, koji su krštenjem ucijepljeni u njegovo Tijelo, tj. Crkvu, pozvani su i osposobljeni snagom njegova Duha – poput Pavla – živjeti razapetost ovom svijetu, te hrabro odbacivati uvjetovanosti sustava zla, sebičnosti i smrti.

zbog prestiža, nego činjenica da ga Krist ljubi. To Pavla nije učinilo zanesenjakom bez osjećaja za stvarnost. U darovanoj slobodi pronalazi novi kriterij vrjednovanja čovjeka i njegova rada te izjavljuje da se sam »pati radi ti svojim rukama« (usp. 1 Kor 4,12) i ne ustručava ukoriti Solunjane: »Tko ne radi neka i ne jede« (2 Sol 3,10).

Obnova u Hrvatskoj po susretu s Uskrsim

4 Braćo i sestre! Vjerujem da naslućujete na što nas sve potiče Pavlov primjer. Svjedoci smo da se potreba za samopotvrđivanjem u mnogih ljudi u Hrvatskoj pretvara u sebičnost koja poseže za nasiljem, ubijanjem i dokazivanjem svoga značenja nepoštenim bogaćenjem, korupcijom, borbom za vlašću nečasnim sredstvima. Posljedica svega toga su međuljudski odnosi prožeti nepovjerenjem i sukobima, koji koče i razaraju gospodarski razvoj, osiromašuju društvo u materijalnom i duhovnom smislu. Oni koji vjeruju Isusu, koji su uistinu »u Kristu«, koji su krštenjem ucijepljeni u njegovo Tijelo, tj. Crkvu, pozvani su i osposobljeni snagom njegova Duha - poput Pavla - živjeti razapetost ovom svijetu, te hrabro odbacivati uvjetovanosti sustava zla, sebičnosti i smrti. Uvjereni da im njihovu vrijednost ne daje prvenstveno ono što čine, što imaju ili znaju, nego Isusova bezuvjetna ljubav na križu, oni u slobodi i bez straha pred Bogom i pred svijetom nastoje biti onakvi kakvi uistinu jesu, bez glume

i pretvaranja. Ne žive iz obzira prema drugima i ne čine ono što diktira javno mnijenje, nego u svojoj iskrenoj i čestitoj savjesti nastoje oko onoga što Bog od njih očekuje. Nisu žrtve okolnosti, nego bića slobode koju im je on udijelio. Kad iz te slobode žive brak i obitelj, na radnom mjestu ili javno djeluju, po njima se u našem svijetu događa uskr-sna pobjeda života.

Želim vam svima puno uskrsne radosti i slobode po novim susretima s uskrsim Kristom i novim naporima oko opredjeljenja dostojnih čovjeka. Sve vas povjeravam Isusovoj Majci, od srca blagoslivljam i bratski u Gospodinu pozdravljam – vaš biskup

+ *Antun D. Lovrić*

Požega, 6. travnja 2009.

Razapetost ne smatra prvenstveno duhovnim, asketskim sjedinjenjem s Isusovim trpljenjem, nego odbacivanjem nametnutih svjetovnih poimanja čovjeka i gledanja na stvarnost. Prihvaćanje razapetosti s Isusom oslobođenje je od svijeta koji je u Isusu prestao vrijediti. Svijet više nema vlasti nad Pavlom, on nad sobom nema gospodara, oslobođen je diktata sebičnih ljudskih sustava, slobodan je, pripada Bogu. Biti razapet znači promijeniti identitet. Stari Savao, strogi vršitelj židovskoga Zakona razapet je i nema više nikakva značenja.

DAN OBNOVE ČIŠĆENJA PAMĆENJA I SPOMENA MUČENIKA U POŽEŠKOJ BISKUPIJI

Zločine nad nevinim ljudima treba istražiti kako bi im se vratilo dostojanstvo

Piše: Ivica Žuljević ■ Snimio: Z. Sever i D. Pavičić

Svečano euharistijsko slavlje u jasenovačkoj župnoj crkvi predvodio je nadbiskup Marin Srakić

Prigodom Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika u Požeškoj biskupiji, na poziv biskupa Antuna Škvorčevića, euharistijsko slavlje na središnjoj molitvenoj postaji u jasenovačkoj župnoj crkvi predvodio je 3. travnja đakovačko-osječki nadbiskup i metropolit, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije Marin Srakić u zajedništvu s ostalim biskupima Đakovačko-osječke crkvene pokrajine: požeškim biskupom Antunom Škvorčevićem, srijemskim Đurom Gašparovićem i đakovačko-osječkim pomoćnim biskupom Đurom Hranićem. Prije slavlja u župnoj crkvi biskupi su posjetili spomen-područje Jasenovac, gdje ih je primila ravnateljica Nataša Jovićić sa suradnicima, koji su im predstavili postav Memorijalnog muzeja o jasenovačkom logoru.

Poštovanje prema svakoj žrtvi

U jasenovačkoj župnoj crkvi okupilo se mnoštvo vjernika iz župa Novljanskog dekanata od kojih su mnogi stigli pješice. Uz biskupe je oko oltara bilo tridesetak svećenika, među kojima i generalni tajnik Hrvatske biskupske konferencije Vjekoslav Huzjak te članovi Stolnog kaptola. Od građanskih vlasti bio je nazočan Antun Vidaković, gradonačelnik Novske te Marija Mačković, načelnica Općine Jasenovac.

Domaći biskup Škvorčević na početku slavlja uputio je pozdrav nadbiskupu Srakiću istaknuvši da je ovaj njegov čin uzdignut na najvišu crkvenu razinu jer molitveno slavlje predvodi ne samo kao

metropolit naše nove Đakovačko-osječke crkvene pokrajine nego i kao predsjednik Hrvatske biskupske konferencije.

- Zaustavljam se danas pred misterijem zla koje je u vrijeme vladavine totalitarnih sustava tijekom dvadesetog stoljeća provalilo posebnom silinom na našim prostorima i umnožilo broj nedužnih žrtava do zastrašujuće

razine. Ne uspijevamo razumjeti kako je bilo moguće da određeni broj ljudi povjeruje zlu i učini teške zločine nad drugim ljudima samo zato što pripadaju drugom svjetonazoru, naciji ili vjeri. Teško nas pogađa činjenica da se još i danas skrivaju zločini nad nevinim ljudima, interpretira, omalovažava i manipulira brojem žrtava, ne želi istražiti puna istina i vratiti dostojanstvo žrtvama. O tom svjedoči i sve ono što se događa oko najnovije otkrivene masovne grobnice u Hudoj Jami u Sloveniji. Želimo u vjerničkoj iskrenosti svojim kajanjem i praštanjem iskazati danas u Jasenovcu svoje poštovanje prema svakoj žrtvi, ubijenoj s bilo kojeg naslova i pod bilom kojom zastavom, na bilo kojem mjestu, od Jasenovca do Bleiburga i Vukovara te uputiti za sve njih molitvu da ih Bog zagrli svojom ljubavlju, a ubojicama uzvrati svojim milosrđem – poručio je biskup Škvorčević.

Pamćenjem se štiti istina i sloboda

Nakon uvodnih riječi nadbiskupa Srakića, u pokajničkom činu a potom i u Molitvi vjernih očitovano je kajanje i praštanje za sve zlo koje je nanoseno tijekom totalitarnih sustava i izrečeno poštovanje prema svim žrtvama te zahvalnost što se mnogi nisu svrstali među nasilnike nego radije podnijeli nasilje.

U homiliji nadbiskup je progovorio o težini zla i zločina koji su se događali na našim prostorima, prvenstveno u Jasenovcu. Istaknuo je: «Jasenovac! Želeći izreći svoje osjećaje poslužiti ću se riječima što ih je

papa Benedikt XVI. izgovorio prigodom posjeta koncentracijskom logoru u Auschwitzu: 'Govoriti na ovom mjestu strave, gomile zločina protiv Boga i čovjeka, gotovo je nemoguće, napose je teško i mučno za jednoga biskupa koji pripada narodu iz čijih su redova došli oni koji su te zločine počinili'. Zatim je nadbiskup nastavio: «Što je Jasenovac za hrvatski narod, izrekao je davne 1943. godine bl. Alojzije Stepinac, zagrebački nadbiskup i predsjednik Biskupske konferencije, kad je tadašnjim vlastodršcima poručio da je jasenovački logor 'sramotna ljaga', a ubojice u njemu 'najveća nesreća Hrvatske'. Taj su sud ponovili i biskupi Hrvatske biskupske konferencije o 50. obljetnici završetka Drugog svjetskog rata. Nažalost, nisu se ozbiljno shvatile ni riječi nadbiskupa mučenika ni poruka hrvatskih biskupa.»

Nadbiskup je zatim podsjetio da se u Jasenovac zbilo «u vrijeme i u stoljeću kada su na pozornicu stupili određeni povijesni i ideološki procesi koji su pokrenuti u smjeru velike 'provale' zla» među kojima je najdrastičniji od njih bio nacizam i komunizam. Nadbiskup je potaknuo na praštanje i molitvu za žrtve i počinitelje zločina te je zaključio: «Pokorničko hodočašće u Jasenovac i čišćenje pamćenja neka pomogne da se dođe do istine u slobodi, jer se pamćenjem ili spomenom štiti istina i sloboda! Molimo danas da što prije dođe onaj trenutak kada će biti istražena cjelovita istina ne samo jasenovačkoga logora nego i drugih mjesta zločina te će tako biti skinut teret ljage sa savjesti i sramota s povijesti našega i svakog drugog naroda.»

Nakon popričesne molitve jasenovačkim glavnim trgom krenula je procesija s Gospinim likom, tijekom koje su izricane molitve temeljene na žalosnim otajstvima Svete krunice, kako ih je oblikovao papa Ivana Pavao II. Taj pokornički čin zaključio je biskup Škvorčević molitvom predanja Isusovoj Majci.

U POŽEGI ODRŽANA SJEDNICA BISKUPA ĐAKOVAČKO-OSJEČKE CRKVENE POKRAJINE

Crkva budno prati događaje u društvu

Piše i snimila: Ljiljana Marić

Pod predsjedanjem đakovačko-osječkog nadbiskupa Marina Srakića u Biskupskom domu u Požegi održana je 3. travnja druga sjednica biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine kojoj je uz domaćina, biskupa Antuna Škvorčevića, nazočio i srijemski biskup Đuro Gašparović te đakovačko-osječki pomoćni biskup Đuro Hranić.

Veća osjetljivost za potrebite

Odgovarajući na upite novinara prije početka sjednice o tome kako će Crkva reagirati na sadašnju gospodarsku krizu, nadbiskup Srakić, predsjednik Hrvatske biskupske konferencije, istaknuo je da Crkva budno prati ono što se događa na političkom i gospodarskom području u našem društvu i da u tome na neki način želi sudjelovati.

– Ugovorom između Svete Stolice i Hrvatske, koji je inače socijalno intoniran, predviđene su obveze države prema Crkvi. U razgovoru s premijerom Ivom Sanaderom rekli smo da će se Crkva ravnanati prema financijskom stanju države,

odnosno ukoliko prosječna bruto plaća bude padala, onda će automatski Crkva dobivati manje iznose bez posebnih dogovora – istaknuo je nadbiskup Srakić.

Dodao je da će se i u njegovoj nadbiskupiji, kao što to već postoji u Požeškoj biskupiji, osnovati zaklada za stipendiranje nadarenih a siromašnih učenika i studenata te da će pomoć koja se dobiva od države prije svega biti usmjerena na humanitarno-karitativne potrebe.

Čitati znakove vremena

Domaćin susreta biskup Škvorčević u uvodnom dijelu sjednice istaknuo je da su novi crkveno-metropolijski okviri novi poticaj i razlog da se o konkretnim pastoralnim pitanjima na ovim prostorima zajednički promišlja i donose zajedničke odluke. Obrazložio je da je to stoga što je Slavonija specifična po mnogo čemu pa tako i glede sadašnje recesije koja se ne osjeća u svim dijelovima Hrvatske na jednak način. – Naime, Drugi vatikanski sabor nas je potaknuo da nastojimo čitati znakove vremena. Ovaj naš susret ide i

za tim da zajedničkim prosudbama nastojimo pročitati te znakove te dati najbolje pastoralne odgovore u okviru svojih mogućnosti i kompetencija – istaknuo je biskup Škvorčević.

Na sjednici se razgovaralo i o što boljoj organizaciji pastoralnog djelovanja, o funkcioniranju financijskog sustava Metropolije, o odgoju i školovanju svećeničkih kandidata te o drugim pitanjima vezanim za funkcioniranje najmlađe Metropolije.

▲ Sjednica biskupa Đakovačko-osječke crkvene pokrajine prvi puta je održana u Požegi.

OBLJETNICA SMRTI PAPE IVANA PAVLA II., UTEMJILITELJA POŽEŠKE BISKUPIJE

Papa nam je uzor kako treba biti vjeran Isusu Kristu

Piše: Helena Toman ■ Snimio: D. Mirković

U povodu četvrte obljetnice smrti sluge Božjeg pape Ivana Pavla II., utemeljitelja Požeške biskupije, misu zadušnica 2. travnja u katedrali predvodio je biskup dr. Antun Škvorčević u koncelecijaciji s brojnim svećenicima i redovnicima. Podsjetio je da je Ivan Pavao II. bio Petrov nasljednik koji je tijekom svoga pontifikata cijelom čovječanstvu upućivao poziv da otvori vrata Kristu, a ta vrata konačno su se otvorila njemu na današnji dan prije četiri godine.

Papa Ivan Pavao II. bio je jedan od onih iz našeg vremena, dodao je biskup, koji je dobro čuo Isusa Krista, koji mu povjerovao i poklonio cijeli svoj život te koji je poticao druge i pomagao im da mu otvaraju vrata svoga srca.

– Danas nam pred očima stoji on kao uzor kako treba računati s Isusom Kristom. Želimo mu zahvaliti za taj primjer vjere, uronjenosti u Isusa Krista i za onu Isusovu snagu koja je iz njega progovarala u riječima i u djelima, u radostima i tugama. Isto tako želimo mu zahvaliti za

sve ono što je učinio za čovječanstvo kroz svoja brojna putovanja, osobito kada je na njima svojom ljudskom slabošću svjedočio Božju jakost. Bilo je to zapravo veliko svjedočanstvo kako Bog one koje voli zna i po njihovim patnjama i trpljenjima učiniti velikima i pobjednicima – istaknuo je biskup Škvorčević.

Spomenuo je zatim kako se nalazimo u predvečerje Dana obnove čišćenja pamćenja i spomena mučenika Požeške biskupije koja na svome području pamti teške rane, osobito iz 20. stoljeća, a među kojima su i Jasenovac, Stara Gradiška, Slatinski Drenovac te Požega sa svojim logorima i zatvorima. Papa nas je, dodao je biskup, učio kako se pred situacijama zla trebamo ponašati. Biskup je zatim pročitao ulomke iz Papine bule koju je napisao za Veliki jubilej 1998. pod nazivom «Otajstvo utjelovljena», u kojoj objašnjava pojmove 'čišćenja pamćenja' i 'spomen mučenika'.

Na kraju misnog slavlja biskup je u ime svih vjernika povjerio služi Božjem

da moli za biskupiju koju je utemeljio kako bi njezini vjernici ostali vjerni Isusu Kristu, i u današnjim okolnostima znali svjedočiti vrijednosti evanđelja, kao što su to znali mnogi naši prethodnici kroz povijest.

▼ Misno slavlje u požeškoj Katedrali predvodio je biskup Antun Škvorčević.

KORIZMENI SUSRET SVEĆENIKA I ĐAKONA

Za čvršći duhovni hod u životu

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Redovni susret svećenika i đakona u korizmu upotpunjen je duhovnim nagovorom prof. dr. Tomislava Ivančića.

U Biskupskom domu u Požegi održan je 9. ožujka korizmeni susret i duhovna obnova svećenika i đakona biskupije. U Požegi su se, kazao je u uvodu biskup dr. Antun Škvorčević, okupili oni koje je Isus Krist snagom svoga Duha pozvao da budu služitelji njegovih otajstava. To nam je dostojanstvo udijelio Bog, na to se želimo podsjetiti i za to Bogu zahvaliti, rekao je biskup. Zahvalio im je za sve što čine svaki dan, trudeći se u različitim okolnostima biti vjerni pozivu koji su od Boga primili i poslanju koje im je Crkva povjerila. Podsjetio je na značenje korizme i očekivanja svakog sveće-

nika da korizma u vjernicima donese što više duhovnih plodova.

Biskup ih je pozvao da svoj pogled okrenu prema sebi i da se zapitaju kakvi su kao pojedinci i kao prezbiterij, kao Crkva. Na temelju kratkog čitanja iz Knjige mudrosti podsjetio je da se Božja moć očituje u milosrđu i praštanju. Naglasio je kako se svaki svećenik opredijelio za određene vrijednosti kada je prihvatio biti navjestitelj Božje riječi i služitelj svetih otajstava te da se svaki treba danas ispitati što je s tim vrijednostima i kakav je naš odnos jednih prema drugima. Istaknuo je kako često znamo jedni prema drugima nastupati s

negativnim nabojem, prepričavati ono što je negativno i tako prestajemo biti znak Božjeg milosrđa. Dodao je da Bog prema nama živi milosrđe i praštanje kako bi nas obdario slobodom iz koje je moguće čvršće stajati na strani dobra, međusobnog poštovanja i nastojanja oko ostvarivanja zajedničkog poslanja.

Naglasio je da je korizma vrijeme duhovnih napora kako bi duhovno čvršće zakoračili u život, a u tome je svećenicima i đakonima pomoglo izlaganje prof. dr. Tomislava Ivančića. On je podsjetio svećenike i đakone koliko je važno da svaki od njih uzme ozbiljno samoga sebe, da sebe voli onako kako ga voli Bog, da jedni drugima znaju priznati i pohvaliti ono što dobro rade. Na temelju Isusovih riječi «Ne živi čovjek samo o kruhu, nego o svakoj riječi što izlazi iz Božjih usta» prikazao je svećenika i đakona kao vjernika čije se obraćenje, snaga i uspjeh u djelovanju može dogoditi samo u snazi Duha Svetoga, kako se to dogodilo i Isusovim apostolima. Stoga je naglasio bitnu važnost molitve za njihovo navjestiteljsko djelovanje. Slijedilo je pokorničko bogoslužje u crkvi sv. Lovre, kao i prigoda za osobnu ispovijed te klanjanje pred Presvetim, koje je predvodio đakon Dragan Hrgić.

KORIZMENA DUHOVNA OBNOVA REDOVNICA

Kušnjama se ispituje naša vjera

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: T. Ivčetić

U Domu pape Ivana Pavla II. u Požegi održana je 21. ožujka korizmena duhovna obnova redovnica naše biskupije koju je vodio dr. Vladimir Dugalić, profesor s Katoličkog bogoslovnog fakulteta u Đakovu. Socijalna dimenzija korizme naziv je teme kroz koju je dr. Dugalić želio pomoći redovnicama da se što bolje pripreme za najveću katoličku svetkovinu - Uskrs. Na temelju pročitane biblijske teksta o Isusovim kušnjama u pustinji istaknuo je da je kušnja čin kojim se ispituje naša vjera. – U pročitanoj tekstu nalazimo tri temeljne kušnje svakog čovjeka, a to su pravednost, istina i sloboda. Kroz cijelu povijest čovjek pada na sve te tri kušnje, kako na osobnoj tako i na društvenoj razini – kazao je dr. Dugalić.

Kako odgovoriti na te kušnje kojima je bio kušan i Isus u pustinji, kao i izabrani

izraelski narod od Mojsija naovamo, zapitao je voditelj obnove. Ako se kroz ove kušnje pokaže vjernost Bogu, onda je riječ o pravednom, istinoljubivom i slobodnom čovjeku u žrtvi. Kroz povijest odabranog naroda Bog je po tim kušnjama i te kako imao muke sa svojim narodom. I dok se neki pitaju što se to danas događa s Hrvatskom, on spremno odgovara - isto ono što se sa Židovima događalo nakon izlaska iz egipatskog ropstva kada su 40 godina putovali kroz pustinju i kada su isto toliko godina bili opterećeni tim ropstvom i mentalitetom. Tako ćemo, kaže, i mi nakon izlaska iz Jugoslavije biti 40 godina opterećeni komunističkim mentalitetom.

Po završetku predavanja redovnice su sudjelovale na pokorničkom bogoslužju te na misnom slavlju u crkvi sv. Lovre koje je predvodio biskup dr. Antun Škvorčević. On je istaknuo da Boga

danas u Hrvatskoj zabrinjava isto ono što ga je zabrinjavalo i u doba proroka Hošea i u Isusovo doba - čovjekova bolesna duša koju može izliječiti samo On. - Svjedoci smo ovih dana koliko se napora ulaže kako bi Hrvatska postala članica EU te koliko se truda ulaže kako bi se u gospodarstvu riješila recesija. Međutim, najvažnije, najsnažnije i najpresudnije pitanje jest kako mi u Hrvatskoj stojimo sa svojim dušama i savjestima. Naša se sudbina nigdje tako ne kroji kao u nama i po našem opredjeljenju za Boga ili protiv njega, za čovjeka ili protiv čovjeka – poručio je biskup.

BISKUPSKO REĐENJE MONS. BERISLAVA GRGIĆA U NORVEŠKOJ

Povezanost biskupa Grgića i Požeške biskupije

Piše: Ivica Žuljević ■ Snimio: I. Štironja

Papa Benedikt XVI. imenovao je 18. prosinca 2008. mons. Berislava Grgića, svećenika Banjalučke biskupije, biskupom prelatom za Teritorijalnu prelaturu Tromsø u Norveškoj. U subotu, 28. ožujka održana je svečanost njegova biskupskog ređenja. Sudjelovalo je dvanaest biskupa na čelu s kardinalom Friedrichom Wetterom iz Münchena i apostolskim nuncijem za nordijske zemlje mons. Emilom Paulom Tscherrigom. Među njima je bio i banjalučki biskup mons. Franjo Komarica te požeški biskup mons. Antun Škvorčević. Biskup Grgić podrijetlom je iz Kotor Varoša te su na ređenju bila petorica franjevac rodnom iz te župe, biskupova braća i sestra s obiteljima i najbližom rodbinom, među kojima je i svećenik Jakov Grgić, hrvatski misionar u Siegen u Njemačkoj, te Slavo Grgić, ravnatelj Katoličke škole u Bihaću.

Sudjelovanjem biskupa Antuna Škvorčevića na slavlju u Tromsøu očitovana je povezanost mons. Grgića s Požeškom biskupijom, uspostavljena već od njezina utemeljenja. Naime, u Oslu i njegovu širem području nalazi se značajna skupina vjernika podrijetlom iz Starog Petrovog

Sela i Vrbove te drugih okolnih župa Požeške biskupije. Kao njihov dvanaestogodišnji dušobrižnik mons. Grgić je nastojao na različite načine podržavati njihovu povezanost s rodnim krajem te je pozivao i biskupa Škvorčevića za određene prigode, posebno za proslavu tridesete obljetnice Hrvatske katoličke misije u Oslu i slavlje Svete potvrde. I kad je odlazio iz Osla, mons. Grgić je 2007. godine organizirao hodočašće svojih vjernika u Rim, zajedno s hodočašćem Požeške biskupije prigodom desete obljetnice njezina utemeljenja.

Mons. Grgića veže za Požešku biskupiju i rođeni brat Nedjeljko, nastanjen s obitelji u Krčevini, župa Podravska Moslavina, kao i brojni Kotorvarošani doseljeni u požeški kraj, osobito 1995. godine. Čestitajući biskupsko ređenje mons. Grgiću i

mons. Komarici, biskup Škvorčević je istaknuo kako je ono poseban znak Božje Providnosti. Dok rodna Banjalučka biskupija trpi teške udarce i gubitak vjernika, jedan njezin sin preuzima pastirsku službu u općoj Crkvi na najsjevernijoj točki njezine proširenosti. Pozvao je biskupa Grgića da uskoro posjeti Požešku biskupiju te se susretne i sa svojim Kotorvarošanima.

Na svečanosti biskupskog ređenja u Norveškoj nazočan je bio i požeški biskup Antun Škvorčević.

BISKUP ŠKVORČEVIĆ POHODIO POŽEŠKU KAZNIONICU

Ne postoji ništa izazovnije od patnje i smrti

Piše: Ljiljana Marić

Biskup dr. Antun Škvorčević u pratnji zatvorskog dušobrižnika Slavka Starčevića i kancelara Ivice Žuljevića pohodio je 2. travnja požešku kaznionicu. U krugu ženskog zatvora, ispred spomenika ženi robijašici u pratnji vodstva Kaznenog zavoda položio je cvijeće i zapalio svijeće uz prigodnu molitvu. Podsjetio je kako su u požeškoj kaznionici tamnovali i mnogi koji su tu bili samo zato što su bili pripadnici Katoličke crkve ili neke druge organizacije. - Želimo svima takvima iskazati poštovanje i zahvalnost jer svi nedužni koji su bili progonjeni i ubijani ugradili su svoje egzistencije u našu današnju slobodu i dostojanstvo. Želimo ih povjeriti onoj Božjoj ljubavi koja mjeri sve naše ljudske stvarnosti drugačije, nego to činimo mi. Božjem milosrđu povjeravamo i one koji su činili zlo i one koji su to zlo trpjeli – istaknuo je biskup Škvorčević.

Potom je u dvorani Kaznenog zavoda predvodio misno slavlje za djelatnike ustanove i sve zatvorenike. Poručio im je da zna kako u ovim okolnostima u kojima se sada nalaze nose poseban teret života koji nije lagan. –

Vjerujem da znate da su vaše ljudske snage često slabe i jadne, ali s Bogom se sve poteškoće daleko lakše nose – poručio im je biskup.

Objasnio je potom da su od pete korizmene nedjelje koja se zove i gluha križevi prekriveni te da nas ta nedjelja podsjeća da se može biti gluh srcem i ne čuti neke važne istine o nama, osobito one Božje koje se odnose na patnju, trpljenje i smrt. - Ne postoji ništa teže i izazovnije u našem postojanju od patnje i smrti. Jedino

u Isusovu križu u kojem se Bog angažirao svojom ljubavlju prepoznavamo puninu istine o toj našoj patnji i smrti. To nisu beznačajne stvarnosti jer se u njima našao Bog i za nas se zauzeo da one ne budu naša osuda nego naš život – istaknuo je biskup Škvorčević dodajući da pred Uskrs trebamo pročistiti svoje srce i savjest kako ne bismo bili gluhi i slijepi za onu istinu o nama koju nam je objavio Bog u svome sinu Isusu Kristu.

SUSRET BISKUPA ŠKVORČEVIĆA I SLAVONSKOG EPISKOPA SAVE

Biskup Antun Škvorčević primio je 31. ožujka u Biskupskom domu u Požegi slavonskog episkopa Savu Jurića. U njegovoj pratnji bio je požeški paroh Ratko Gatarević i monah o. Leontije. Biskup je ponovno izrazio svoje suosjećanje episkopu Savi prigodom smrti igumana o. Amfilohija Živkovića te bratsku solidarnost u nevoljama prouzrokovanim eksplozijom plina i razaranjem eparhijske kuće u Pakracu. Episkop Sava zahvalio je biskupu za izraze blizine u spomenutim teškim događajima. Razgovarali su o pojedinim pastoralnim pitanjima i problemima, o društvenom stanju na području gdje vrše svoje poslanje te o obnovi razorenih crkvenih objekata u nedavnom ratu. (I.I.)

Snimio: Ivica Žuljević

SUSRET STIPENDISTA POŽEŠKE BISKUPIJE

Važno je vrijednosno oblikovanje mladih

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: D. Mirković

▲
 Mnogi stipendisti na susret su došli sa svojim roditeljima.

UDvorani bl. Alojzija Stepinca u Biskupskom domu u Požegi održan je 7. ožujka susret stipendista Požeške biskupije. U ovoj školskoj i akademskoj godini Požeška biskupija stipendira 53 srednjoškolca i studenta. Pored studenata i srednjoškolca susretu su nazočili i njihovi roditelji. Na početku susreta obratio im se požeški biskup mons. dr. Antun Škvorčević kazavši kako je korizma dragocjeno vrijeme kada

se vjernici nastoje zaustaviti pred sobom i pred životom da bi vidjeli je li naša duša zatrovana grijehom i zloćom. Kao što tijelu treba detoksikacija, tako i našoj duši treba jedna vrsta duhovne detoksikacije, kazao je biskup.

Upozorio je kako su u današnje vrijeme mladi izloženi mnogim napastima i zlu koji truju njihovu dušu, a što posebno potenciraju mediji. Vrijeme korizme trebalo bi iskoristiti, poručio je biskup, kako biste vidjeli je li i naša duša zatrovana neprimjerenim idejama i načinom života. U tom nam pomažu sredstva kao što je molitva i činjenje djela milosrđa.

Biskup je mladima nadalje poručio da nije važno samo se intelektualno oblikovati nego je mnogo važnije da se vrijednosno oblikuju jer je Hrvatskoj za njezinu budućnost važno da ima ljude koji znaju odabrati prave vrijednosti u životu.

Preč. Ivan Nikolić, ekonom biskupije, zatim je održao kratki duhovni nagovor istaknuvši da je Crkva ta koja

nastoji čovjeku pomoći da se ne izgubi na vjetrometini života, odnosno kako da ispravno živi. Osim toga, dodao je, Crkva nastoji čovjeku pomoći i u njegovim materijalnim potrebama ukoliko ih sam ne može osigurati i to prema svojim mogućnostima. – Jedna od odlika Crkve je da ima otvorenost prema potrebitima iako joj to nije prvotno poslanje. Naime, država je ta koja ima zadaću omogućiti svojim građanima ono osnovno što im je potrebno za život pa tako i školovanje. Naša karitativna djelatnost ne sastoji se samo u tome da nekome pomognemo novcem, hranom, odjećom ili slično nego da se kroz to davanje njeguje nekakav uzajamni odnos iz kojega bi sutra trebali dobiti čestite i plemenite osobe – kazao je preč. Nikolić.

Na kraju susreta nazočnima se na dolasku zahvalio ravnatelj biskupijskog Caritasa vlč. Saša Paveljak pozivajući ih, ukoliko imaju kakvih dodatnih materijalnih poteškoća, da im se obrate.

DUHOVNI SEMINAR ZA HRVATSKE BRANITELJE I NJIHOVE OBITELJI

Najviše nas ubijaju negativne riječi

Piše: Helena Toman ■ Snimio: D. Mirković

Uorganizaciji Požeške biskupije u Dvorani sv. Terezije Avilske održan je 9. ožujka duhovni seminar za članove Udruge dragovoljaca i veterana Domovinskog rata, njihove obitelji te članove drugih građanskih udruga i ostale vjernike. Seminar je vodio poznati duhovnik dr. Tomislav Ivančić koji je razvio posebnu vrstu terapije i metodu liječenja duhovnih bolesti nazvanu hagioterapija. Ta metoda posebno pomaže liječenju oboljelih od PTSP-a o čemu je dr. Ivančić među ostalim govorio u Požegi.

PTSP, kazao je, nastaje kada se čovjek počinje osjećati bezvrijedno. Branitelji ne samo što su ranjeni u duši time što su morali braniti svoju domovinu,

druge ubijati već im se često nameće lažna krivnja koja ih dodatno proganja. A kada se tome nadoda ponižavanje nakon završetka rata, počinju osjećati bezvrijednost svoga života te im se sve češće nameću suicidalne misli.

– Prvi korak u liječenju PTSP-a, depresije te različitih drugih bolesti je taj da se odrekemo negativnih misli te počnemo govoriti pozitivno o drugima, ali i o sebi. Ono što nas najviše ubija jesu negativne riječi – poručuje prof. Ivančić.

Drugi korak koji je potrebno učiniti u liječenju bolesne duše jest naučiti oporštati, kako drugima, tako i samom sebi, odnosno nikoga pa i samog sebe ne mrziti. Nakon čišćenja savjesti treba liječiti područje kreativnosti, odnosno čovjek treba imati hrabrosti uzeti svoje životno zvanje i njime se baviti.

Na kraju seminara nazočnima se obratio požeški biskup dr. Antun Škvorčević koji je zahvalio dr. Ivančiću ne samo za upućene riječi nego još više za ono svjedočanstvo iskustva koje ima o čovjeku kroz njegovu vjernost Bogu. – Isusove riječi izrečene prije dvije tisuće godina "Obratite se i vjerujte!" pozivaju

Snimio: Ivica Žuljević

Rodendanska čestitka

Umirovljeni jakšićki župnik Stjepan Benić, najstariji svećenik Požeške biskupije, proslavio je 21. ožujka svoj devedeset i šesti rođendan. Tom prigodom posjetio ga je biskup Antun Škvorčević u njegovu domu u Jakšiću te mu čestitao visoku obljetnicu, zaželjevši da mu Bog dade duhovne snage u nošenju tereta godina i dobro zdravlje kako bi svojom molitvom i žrtvom i nadalje mogao davati svoj doprinos životu svoje biskupije.

Slavljenik je svojom poznatom vedrinom duha i bistrinom uma zahvalio biskupu za iskazanu pažnju te izrazio svoje divljenje misteriju života kojeg je dionik dugi niz godina te zahvalnost Bogu što je u mnogim teškim događajima mogao ostati vjeran svome svećeništvu. (I. I.)

nas i danas na obraćanje, odnosno dozivaju nam u svijest da nema veće vrijednosti na ovom svijetu od čovjeka kojeg je Bog stvorio na svoju sliku. Obratiti se znači vratiti se onoj izvornoj veličini i vrijednosti čovjeka stvorenog po Božjem naumu – poručio je biskup Škvorčević.

Korizmenu obnovu u Požegi vodio fra Zvezdan Linić

Mentalitet hedonizma čovjeka odvlači u ropstvo

Piše: Silvija Ivanković ■ Snimio: D. Mirković

Trodnevnu korizmenu duhovnu obnovu u Požegi uoči Nedjelje muke Gospodnje, od 2. do 4. travnja, vodio je poznati karizmatik fra Zvezdan Linić. Požeška katedrala, u kojoj je obnova započela, te crkva Duha Svetoga bile su pretijesne za sve vjernike koji su se željeli kroz svetu misu, pobožnost Križnoga puta, molitvu i razmatranje pripremiti za najveću svetkovinu - Uskrs.

Prvi dan duhovne obnove fra Zvezdan je, tumačeći prisposobu o izgubljenom sinu, progovorio o strašnom utjecaju mentaliteta svijeta koji promiče pogrešan odnos prema novcu, požudu tijela, život sebičnog uživanja. Sve to nerijetko vodi u idolopoklonstvo. Mentalitet hedonizma, istaknuo je, ne donosi slobodu, kako se to često pogrešno naglašava, nego, naprotiv,

čovjeka odvlači u ropstvo.

– Danas se jako puno govori o ekologiji, čistoći zraka, vode, okoliša u kojem živimo, i to je dobro, ali ja govorim i o duhovnoj ekologiji. O tome nam valja pričati, na to valja upozoravati, jer vidom i sluhom svašta udišemo, sve to truje naše duše - kazao je među ostalim, upozoravajući na utjecaj mentaliteta svijeta ponajviše preko medija.

Drugoga i trećega dana obnova je nastavljena u crkvi Duha Svetoga kroz pobožnost Križnoga puta, razmatranje, svetu misu, molitvu ozdravljenja i oslobođenja i blagoslov s Presvetim oltarskim sakramentom. Razmatrajući u povijesti sedam Isusovih riječi koje nam upućuje s križa, kako ih donose evanđelja, fra Zvezdan je naglasio snagu Bož-

je ljubavi, veličinu njegova milosrđa i istaknuo križ kao najbolju školu ljubavi. Najbolja je duhovna obnova i priprava za Uskrs, poručio je na kraju vjernicima, sudjelovanje u obredima Svetoga trodnevlja Velikoga tjedna.

▲ Požeška katedrala i crkva Duha Svetoga bili su pretijesni za sve oni koji su željeli nazočiti korizmenoj obnovi.

Predstavljanje Hrvatskog martirologija u Požegi

Da se ne zaborave mučenici Crkve u Hrvata

Snimio: Duško Mirković

Upredvečerje Žalosnog petka, 3. travnja u Dvorani sv. Terezije Avilske u Požegi predstavljena je knjiga don Ante Bakovića "Hrvatski martirologij XX. stoljeća". Jedinstvena je to knjiga u Hrvatskoj koju je don Ba-

ković napisao nakon punih 17 godina istraživačkog rada, a u kojoj je na jednom mjestu iznesena sudbina 664 mučenika Crkve u Hrvata. Većina njih ubijena je, ili su umrli nakon mučenja od strane komunističkih vlasti, a manji dio ubili su ustaše, četnici i dr.

Knjiga, koja ima čak 1054 stranice, temelji se na 6000 dokumenata, iskaza svjedoka i očevidaca te novinskih izvješća. U njoj su objavljene biografije i fotografije četvorice biskupa, 506 svećenika, 17 svećenika tifusara, 50 bogoslova, 39 sjemeništara, 31 časne sestre i 17 laika. Najmlađoj žrtvi bilo je 12, a najstarijoj 83 godine.

- Pitamo se zašto su svi oni ubijeni? Ubijeni su zato jer je hrvatski narod bio osuđen na istrebljenje baš kao i Katolička crkva. A da bi se to postiglo, trebalo

je uništiti svećenike jer su oni bili učitelji tog naroda. Zaboravile su, međutim, komunističke vlasti da je Božja zadnja! I nakon svih progona Crkva u Hrvata je ojačala, sjemeništa su popunjena, nove crkve izgrađene – istaknuo je na predstavljanju knjige don Baković.

Za višegodišnji trud oko stvaranja martirologija don Bakoviću je zahvalio biskup dr. Antun Škvorčević. - Zamislite, trebalo je proći 60 godina od tih nesretnih događaja da se nađe don Anto i da, uz toliko stručnjaka raznih profila među kojima su i povjesničari, baš on, a ne netko od njih, skupi na jednom mjestu podatke iz kojih se vidi da imamo 664 mučenika među crkvenim ljudima. To znači, don Bakoviću, da si nam osvijetlao lice, i crkveno i nacionalno, i zato ti još jednom hvala. (Ve. M.)

Napreduje gradnja spomen-crkve u Staroj Gradiški

Prije nekoliko mjeseci započela je izgradnja župne crkve u Staroj Gradiški, koja je ujedno spomen-crkva svim svećenicima koje je komunistička vlast nakon II. svjetskog rata osudila i smjestila u tamošnji zatvor. U pratnji kancelara Ivica Žuljevića 6. ožujka gradilište je posjetio biskup Antun Škvorčević. Dočekao ga je mons. Josip Devčić, predsjednik Odbora za izgradnju, i arhitekt Zoran Fumić, nadziratelj radova u ime biskupije. Oni su biskupu predstavili tijek radova, njihov napredak predviđenim tempom te ukazali na pojedinosti u crkvenom i memorijalnom prostoru, koje valja još promisliti i definirati s arhitektom Ivanom Prtenjakom da bi cijeli kompleks bio što funkcionalniji. Biskup je razgledao pojedine dijelove gradnje, razgovarao s voditeljem gradilišta iz tvrtke Presoflex koji ga je uvjerio da će crkva biti stavljena pod krov najkasnije do kraja ovog mjeseca.

Očekuje se da će prilogom svih hrvatskih svećenika i pruženom pomoći drugih dobrih ljudi i ustanova izgradnja spomen-crkve u Staroj Gradiški moći biti u dogledno vrijeme uređena iznutra i stavljena u funkciju kako bi starogradiška župa šezdeset godina nakon rušenja župne crkve po odredbi komunističkih vlasti konačno dobila prikladan liturgijski prostor. (I.I)

Snimio: Ivica Žuljević

Održana Vjeronaučna olimpijada Požeške biskupije Najbolji požeški gimnazijalci i jakšićka osnovna škola

Snimio: Duško Mirković

Organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije, županijskih Ureda za prosvjetu i škola održana je 2. ožujka biskupijska Vjeronaučna olimpijada. Domaćin srednjoškolskim ekipama bila je požeška Poljoprivredno-prehrambena škola, a osnovnim OŠ Julija Kempfa u Požegi. Natjecanje iz vjeronauka čija je ovogodišnja tema bila posvećena 800. obljetnici odobrenja prvotnog franjevačkog pravila počelo je molitvom te pozdravima organizatora natjecanja.

Nakon pisanog dijela natjecanja u Dvorani sv. Terezije Avilske slijedio je usmeni dio, tombole i „Tko želi biti Isusov mili-junak“. Prvo mjesto među osnovnoškolcima odnijela je ekipa OŠ Mladost iz Jakšića (Valentina Čavar, Iva Marković, Jelena Matić, Stjepan Furundžija) sa svojim mentorom vjeroučiteljem Petrom Jurišićem. Drugo mjesto pripalo je OŠ Antuna Kanižlića iz Požege, a treća je bila ekipa iz OŠ I. Gorana Kovačića iz Starog Petrovog Sela.

Među srednjoškolcima prvo je mjesto zauzela ekipa požeške Gimnazije (Tea Reponj, Dajana Malenica, Ivana Paponja, Elizabeta Müller) na čelu s mentorom Ivom Grbešom. Drugo mjesto pripalo je ekipi Katoličke klasične gimnazije iz Virovitice, a treće mjesto Katoličkoj klasičnoj gimnaziji u Požegi. Prvoplasirane ekipe sudjelovat će na državnoj Vjeronaučnoj olimpijadi koja će se održati od 11. do 13. svibnja u Splitu. Ekipama koje su osvojile prva tri mjesta vlč. Mario Sanić, predstojnik Katehetskog ureda, uručio je prigodne darove. Prvoplasirani su nagrađeni i diplomama, dok su svi ostali sudionici kući ponijeli priznanja. (H. T.)

Aktivni katolički liječnici u Našicama

U četvrtak, 2. travnja svoju godišnju skupštinu održali su članovi našičkog ogranka Hrvatskog katoličkog liječničkog društva. Predsjednica dr. Marija Umiljanović podsjetila je na najvažnije događaje u protekloj godini od kojih je među značajnijima bila organizacija godišnje skupštine na nacionalnoj razini, organiziranje hodočašća u Lurd i Voćin te akcije pomoći obitelji udovice s petero djece. Dr. Umiljanović za ovu je godinu najavila organiziranje hodočašća u Poljsku. Osim toga, članovi udruge preuzet će ulogu predavača na tečajevima pripreme za brak te se planira i organiziranje predavanja iz područja bioetike. (T. J.)

Korizmena duhovna obnova katoličkih medicinskih sestara

Ljudski život mora biti postavljen u središte promišljanja

Piše: Silvija Ivanković ■ Snimio: T. Ivčetić

Korizmenu duhovnu obnovu članova Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji održanu 21. ožujka u prostorima Katoličke klasične gimnazije u Požegi predvodio je doc. dr. sc. Vladimir Dugalić, profesor na Katoličkom bogoslovnom fakultetu u Đakovu. Dr. Dugalić tom je prigodom predstavio dokument *Dignitas personae* (Dostojanstvo osobe), najnoviji naputak Kongregacije za nauk vjere koji progovara „o nekim pitanjima bioetike“, kako stoji u njegovu podnaslovu. *Dignitas personae*, predstavljen 12. prosinca 2008., još nije preveden na hrvatski jezik tako da je Udruga katoličkih medicinskih sestara i tehničara Požeške biskupije bila u jedinstvenoj prigodi upoznati odgovore Crkve na suvremene izazove iz područja njihova profesionalnog djelovanja. U dokumentu se, naime, progovara o umjetnoj oplodnji, prenatalnoj dijagnostici, kloniranju, eksperimentiranju na embrijima. Dosada je na snazi bio dokument iz 1987. *Donum vitae* u kojemu nisu izričito uzeta u razmatranje nova pitanja koja otvaraju ogromni napreci biomedicinskih znanosti.

– Pitanje umjetne oplodnje i uopće pitanja koja se tiču ljudskoga zametka i u Hrvatskoj su postala vrlo aktualna. Na snazi je zakon iz 1978. godine koji je zasigurno neprimjeren današnjoj situaciji, dakle spomenuta je pitanja potrebno prije svega pravno regulirati. U laboratorijima se primjerice stvaraju zametci - ljudska bića - samo za potrebe laboratorija i proizvodnju matičnih stanica. Suočeni smo sa stvarima koje su neprihvatljive - kazao je dr. Dugalić. Ovaj dokument, koji vjernike obvezuje u savjesti, polazi od dva temeljna načela - dostojanstvo ljudskog bića od njegova začeća do prirodne smrti te brak i obitelj kao prirodno mjesto nastanka života po činu koji izražava uzajamnu ljubav supružnika. Njegova je svrha promicati odgoj savjesti i ohrabriti biomedicinska istraživanja koja će poštivati dostojanstvo svakog ljudskog bića od njegova začeća do prirodne smrti. Ljudski život mora biti postavljen u središte promišljanja.

Nakon predavanja članovi udruge sudjelovali su na pokorničkom bogoslužju u crkvi sv. Lovre te na misnom slavlju koje je predvodio požeški biskup dr. Antun Škvorčević.

Hodočastile u Vepric

Hodočašća su jedan od načina na koji članice Hrvatske katoličke udruge medicinskih sestara i tehničara u Požeškoj biskupiji ostvaruju svoj duhovni rast, međusobno druženje i odmor od svakodnevnog stresnog poziva. Njihove su omiljene destinacije marijanska svetišta. U korizmenom vremenu, 14. ožujka ove godine, pedesetak hodočasnika, među kojima je osim članova udruge bilo i ostalih bolničkih djelatnika te prijatelja udruge, hodočastilo je u Svetište Gospe Lurdske u Vepric, u Splitskoj nadbiskupiji, nedaleko Makarske, koje je prošle godine proslavilo stotu obljetnicu svoga postojanja. Tu je obavljena pobožnost Križnog puta dok je misno slavlje predslavio upravitelj svetišta don Alojzije Bavčević. Na povratku hodočasnici su posjetili i Svetište Gospe Sinjske. (M. Ilić)

VEČERNJI KRIŽNI PUT MLADIH NA POŽEŠKOJ KALVARIJU

Izlazak u kafić zamijenili odlaskom na pobožnost

U organizaciji Katehetskog ureda Požeške biskupije te u suradnji s vjeroučiteljima požeških srednjih škola na Kalvariji, brdu iznad Požege, već treću godinu zaredom održava se svake subote u korizmi večernji križni put mladih s početkom u 20 sati.

- Pokrenuli smo večernji križni put sa željom da mlade u korizmi izazovemo, ali i potaknemo da se uključe u duhovni hod praćenja Isusa na njegovom križnom putu. Danas, kada stalno govorimo o raznim krizama u društvu, mladi žele stati na stranu Isusa koji je svojom mukom i smrću nadvladao svaku krizu i koji nam daje snagu da i mi nadvladamo današnju krizu, posebnu duhovnu - kazao je

vlč. Mario Sanić, predstojnik Katehetskog ureda biskupije.

Večernji križni put mladih, ističe vjeroučitelj Ivo Grbeš, lijep je duhovni hod na kojem se može osjetiti radost zajedništva s Gospodinom. - Moje je osobno iskustvo jako lijepo. Naime, na ovom brdu iznad grada obavijenom tamom noći ne samo što se može osjetiti mir i tišina nego i blizina neba – poručuje Grbeš, vjeroučitelj s požeške Gimnazije.

Oduševljenje ovakvom vrstom pobožnosti nisu krili ni mladi koji su subotnje večeri odlaskom u kafić zamijenili požeškom Kalvarijom. Posebno ih se dojmila, kako su posvjedočili, atmosfera potpunog

mraka Kalvarije koju je razbijala pokoja upaljena svijeća te u potpunosti ispunjala molitva i pjesma. Mladima su se na pobožnosti pridružili i stariji vjernici. (Lj. M.)

Uključili se i krizmanici

U subotu, 28. ožujka organiziran je župni križni put vjernika župe sv. Antuna Padovanskog u Starom Petrovom Selu. Preko 170 vjernika, među kojima su bili i ovogodišnji krizmanici, pošlo je iz župne crkve, uz pozdrav i uvod župnika preč. Antuna Prpića. Postaje Križnog puta bile su raspoređene po filijalama, kroz Gornje i Donje Crnogovce, do Godinjaka, pa natrag do središta Starog Petrovog Sela. (Vi.M.)

Križni put po župi Velika

Vjernici župe sv. Augustina iz Velike predvođeni svojim župnikom vlč. Marijom Sanićem sudjelovali su 14. ožujka na pobožnosti križnog puta po svojoj župi, odnosno po naselju Velika i Radovanci. Na sedmom, 12 kilometara dugom križnom putu sudjelovalo je dvjestotinjak vjernika. Između postaja vjernici su molili i pjevali te razmatrali u tišini. (H.T.)

Snimio: Duško Mirković

PETNAESTI NAŠIČKI KRIŽNI PUT

Pod geslom "Bog moj i sve moje" zadnje ožujске subote održan je 15. našički križni put. Kao i svake godine krenulo se iz župne crkve sv. Antuna Padovanskog gdje je riječi pozdrava uputio gvardijan fra Drago Bedeničić koji je i predvodio pobožnost te dr. Slavko Žagar ispred Sekcije sv. Bernarda našičkog planinarskog društva "Krndija" i gradonačelnik Krešimir Žagar. Na putu dugom 16 kilometara okupili su se brojni vjernici, kako iz Našice i okolice, tako i dragi gosti planinari iz Zagreba, Pleternice, Osijeka i drugih mjesta. Organizatori križnog puta, kojim se obilježilo i 800 godina franjevačkog reda te 780 godina od prvog pisanog spomena Našice, već tradicionalno su bili spomenuta Sekcija sv. Bernarda, Franjevački samostan, Franjevački svjetovni red, župni zbor, Frama i Radio klub Našice.

Križni put je, uz slavljenje Gospodina molitvom i pjesmom, završio u župnoj crkvi gdje je sv. misu služio fra Drago Bedeničić. (T. J.)

Novokapelčani za križem pješačili 16 kilometara

Župljani novokapelačke župe Blažene Djevice Marije održali su pobožnost križnog puta u nedjelju, 29. ožujka. Iz Nove Kapele krenulo ih je 133, a putem kroz filijalna mjesta pridružili su se drugi vjernici, tako da ih je na završetku pobožnosti bilo preko 230. Pobožnost križnog puta koju je predvodio župnik Đuro Cvitić počela je u župnoj crkvi, a zatim su vjernici krenuli do Magić Male, Sića, Seoca, Batrine i nazad u Novu Kapelu. Križni put koji su osim molitve na postajama obilježili i pobožni korizmeni napjevi bio je dug 16 kilometara. (Vi.M.)

Uz križ pješačili od Feričanaca do Orahovice

Tradicionalni, 12. križni put na kojem je sudjelovalo 450 vjernika iz župa Orahovica, Feričanci, Bokšić, Čačinci i Crnac održan je 14. ožujka. Ove je godine križni put krenuo iz župne crkve u Feričancima gdje je župnik Stjepan Đurić pozdravio sve sudionike te im zaželio puno duhovne snage i radosti u nasljedovanju Isusova križa. Sudionici križnog puta od Feričanaca do Orahovice prepješačili su 11 km po selima ovih dviju župa (Stara Jošava, Crkvari, Nova Jošava-Merkur). Tijekom cijelog hoda vlč. Tomislav Vučur, župnik u Crncu, animirao je vjernike u moljenju krunice i pjevanju duhovnih pjesama. Križni je put završen u župnoj crkvi u Orahovici, gdje je župnik preč. Ivan Štrebenac zahvalio svim sudionicima, pozvao ih je da ustraju u vjeri i da se i iduće godine uključe u 13. križni put od Orahovice do Čačinaca. (T. V.)

U korak s liturgijskim vremenom

Piše: p. Zlatko Papac

VAZMAM – USKRS

Vazam ili Uskrs – apsolutna je novost svijeta, povijesti i svemira! To je prvi, jedini i najveći blagdan Crkve i kršćanstva! Po tom danu i blagdanu Crkva Kristova stoji i postoji do Sudnjega dana! Ni vrata paklena ne će je nadvladati! S njom je – i u njoj je – Uskrsli Gospodin, koji je čuvar njezine svetosti i jamstvo njezine opstojnosti.

Isusovo uskrsnuće bijaše tolika novost da kršćani u svjetlu te novosti nisu vidjeli i slavili više od dva stoljeća nijedan drugi dan i blagdan, osim Uskrsa. Uz to im i svaka nedjelja kroz cijelu godinu bijaše mali Uskrs! Rusi još i danas nedjelju nazivaju: Voskresenje – Uskrsnuće. Ni dugo razdoblje komunizma nije uspjelo taj naziv promijeniti! Pravo čudo! Nije li i to dokaz Kristove prisutnosti i novosti u svijetu i povijesti?!

Uskrs je i rođendan Crkve i kršćanstva! Stoga se i slavi kao nijedan drugi

dan i blagdan – punih osam dana! A onda sve do Duhova su uskrsni dani i uskrsne nedjelje. Crkva se sjeća činjenice Isusova uskrsnuća svake nedjelje, i Kristovo uskrsnuće zajedno s Duhovima slavi kao dan svoga rođenja za novi Božji svijet. Slaveći Uskrs, slavimo činjenicu svoje kršćanske novosti, koja je početak novoga i konačnog svijeta – svijeta uskrsnoga.

Uskrs je i blagdan naše buduće vječnosti i naše vječne budućnosti, koja je otpočela na svetom krštenju. A od krštenja smo na ovom svijetu hodočasnici u novi nebesko-uskrsni svijet, koji je otpočeo već na ovome svijetu, a u nebu će zadobiti vječnu i nebesku puninu!

Na krštenju smo postali – i od tada jesmo – novi ljudi! Uskrsnici! Stoga si s punim pravom možemo čestitati na toj i tolikoj novosti. Obvezani smo i živjeti kao novi i uskrsni ljudi!

DRUGA VAZMENA NEDJELJA

Čitajte samo današnji odlomak Djela! Sve se u tren oka promijenilo: svijet, povijest, ljudi. Dok su još prije nekoliko dana i Isusovi učenici bili i živjeli svaki za sebe, i svaki je bio svoj – danas imamo pravo čudo zajedništva. To je dar Uskrsloga svojim učenicima i vjernicima. Od Isusova uskrsnuća pa do Sudnjega dana zajedništvo vjernikâ znak je i sadržaj Kristove Crkve. Ono je posljedica Kristova uskrsnuća; temelj je vjere i pouskrsnog življenja i postojanja. Zajedništvo je apsolutna novost i Isusov uskrsni dar njegovim vjernicima. Po njemu smo novi ljudi i kršćani! Uskrsnici!

Odlomak Prve Ivanove poslanice kazuje i svjedoči da su kršćani rođeni za novo postojanje. Kao što smo naravnim rođenjem ušli u sadašnji svijet, tako smo krštenjem i darom vjere postali građani novoga – uskrsloga – svijeta. Dogodila se apsolutna novost; postali smo djecom Božjom! Naravnim smo rođenjem rođeni od svojih roditelja. A krštenjem smo "od Boga rođeni"! Tu uskrsnu novost nije kadar izvesti nijedan čovjek; pa ni svi ljudi zajedno. Ona je Božji dar čovjeku i ljudima! Uskrsni dar! To je novo stvaranje; i početak novoga svijeta! I jer smo uskrsnici, onda i budimo!

Današnji evandeoski odlomak hvata sretni čas, kad je Uskrsli Gospodin stigao svojim prestrašenim učenicima. Stigao je iz velikih daljina – iz grobnih dubina – u dvoranu velikih tajna. A kako su učenici bili prestrašeni stravom Velikoga petka, Uskrsli im donosi svoj uskrsni mir! Tako ih i pozdravlja! Uskrsni je mir dar Uskrslog Gospodina svim njegovim učenicima i vjernicima – do Sudnjega dana! Uskrsna i nebeska sreća razlila se na licima Isusovih učenika, a blaženost nebeskoga svijeta ispunila je i obogatila njihova srca i duše. Tako je počeo – i do Sudnjega će dana trajati – Uskrs!

TREĆA VAZMENA NEDJELJA

Koje li divne povezanosti sadašnjosti s prošlošću i budućnošću. Petar počinje svoju uskrsnu propovijed. Sjeća se Abrahama, Izaka i Jakova, s kojima počinje povijest. U njihovu je povijest ušao sâm Bog. Ocima vjere – Abahamu, Izaku i Jakovu – pružio je spasenjsku ruku, i nastavio je svoju ruku pružati kroz povijest Crkve i kršćanstva svojim vjernicima.

Stoga se i danas ponosimo Bogom Abrahamovim, Izakovim i Jakovljevim! I svoju povijest gradimo na povezanosti s njima. I oni su jamstvo naše vjerničke opstojnosti. Njih trojica – Abraham, Izak i Jakov – stoje na početku, kao izabranici Božji i kao čvrsti temelj vjere i vjernikâ.

Ivan apostol nas divno oslovljava: Dječice! Zašto? Jer nas želi poučiti temeljnom stavu ljudskog i kršćanskog života i življenja, koji glasi: Ne griješite! Vrijeme grijehâ i grijšenja je prošlo. Isusovim uskrsnućem počinje novo razdoblje svijeta i povijesti – doba prijateljskih odnosa između neba i zemlje, između Boga i ljudi. A grijeh te divne odnose ruši i nivelira. Stoga Isusovim uskrsnućem nastaje novo razdoblje – razdoblje bezgriješnosti! Mi se – nažalost – još uvijek rušimo u stari svijet – svijet grijeha i zla. Krist je taj svijet pobijedio i – uskrsnuvši – pojavio se pred svojim učenicima sa zastavicom bezgriješnosti!

U evanđelju se Isus otkriva svojim učenicima; a danas smo njegovi učenici i mi. Uskrsli u svakoj Misi dolazi k nama. Evanđelje nam naviješta novost, koju su doživjeli apostoli. I kao što su oni imali mogućnost prepoznati uskrsnu novost u susretu s Uskrsnim, tako bismo mi tu istu novost trebali prepoznavati i doživljavati u našem međusobnom susretu jednih s drugima. Kako li je izbljedila i na nama jedva još uočljiva ta uskrsna novost? Mi smo još uvijek stari ljudi – ogrezli u svijetu zla i grijeha.

ČETVRTA VAZMENA NEDJELJA

Onda su već glavari narodni i starješine htjeli zanijekati uskrsnu novost, i branili joj građansko pravo u sadašnjem svijetu. I gledajte! Ta tužna i žalosna situacija nije ni danas izgubila svoje "građansko pravo". Koliki i među kršćanskim narodima žive kao da Uskrsa nije ni bilo. Još veći je broj onih koji nisu imali sreće ni susresti se s novim uskrsnim svijetom. Ostali su posve izvan dohvata uskrsne novosti – kao da Uskrsa nije ni bilo. Drugi opet – premda sakramentalno bijahu ucijepljeni u novi uskrsni svijet – na svom životnom putu izgubiše uskrsnu novost i životnost.

Uza sve to, Ivan apostol zove i poziva: "Predragi! Gledajte, koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo i jesmo". Ne samo da ističe Isusovo uskrsnuće, Ivan ga i ugrađuje u naš život. Zato nas i oslovljava, kako nas još nikada nitko drugi nije oslovio: "Predragi! Gledajte, koliku nam je ljubav darovao Otac: djeca se Božja zovemo, i jesmo". Naše bogosinstvo – djetinjstvo Božje – dar je Krista Uskrsloga!

U evanđelju se Isus jednostavno proziva i naziva pastirskom. Služi se slikom onog vremena i podneblja, kad je vladao pastirski način življenja. Tom slikom želi nas pozvati i približiti sebi. Njegovo je: čuvati nas svuda i uvijek! A naše je: dati se čuvati ovom jedinstvenom Čuvaru i Pastiru. Ne udaljujmo se od njega, da mu se ne bismo posve udaljili i izgubili. Čuvajmo sebe i jedni druge! Ova se nedjelja zove i naziva i Nedjelja dobroga Pastira. Naziv nas zove i podsjeća da se ovom Pastiru damo voditi. I još nešto: da ne zaboravimo brinuti se i čuvati jedni druge: i riječima, i gestama, i svojim zalaganjem! Zar kršćani nisu pastiri-čuvari jedni drugih?!

Pavao donosi gotovo identičnu pojavu – gledanu s druge strane. Kršćani su stigli – ne svojim zaslugama, nego «darom premilosrdnog srca Boga našega» (Lk, 1,78) – u zemlju milosti i spasenja. U toj se zemlji trebaju osjećati – i biti – kao u predvorju neba. Imaju i šansu: zemlju svoju – a nadasve svoje biće – učiniti predvorjem nebeskoga svijeta. Ivan nam kazuje i svjedoči da je to nama zaslužio; a onda i darovao naš Bog i Spasitelj Isus Krist. To su već nad Betlehemom bili objavili anđeli: «Danas vam se u gradu Davidovu rodio Spasitelj», koji će nas povesti - i voditi - u zemlju obećanja; u nebeski svijet! Jesmo li barem zahvalni za taj čudesni dar s neba?

ŠESTA VAZMENA NEDJELJA

Današnji je odlomak Djelâ čudesna vijest o prvoj procesiji kršćanskoga svijeta u nekršćanski dom. Korifej kršćanskoga svijeta bijaše Petar apostol; a predstavnik nekršćanskoga svijeta bijaše Kornelije i njegov dom. Sastanak je to prvog pape s nekršćanskim svijetom! I prvi Papin pohod u jedan nekršćanski dom! Početak velike novosti.

Kornelije izražava dužno poštovanje i dobrodošlicu svome pohoditelju, a Petar ga uči: «Ustani! I ja sam čovjek.» S Petrovim dolaskom prosulo se i nebo u Kornelijev dom: «Duh Sveti je sišao na sve, koji su slu-

PETA VAZMENA NEDJELJA

Današnji Jeremijin tekst jedinstveni je bljesak u Bibliji i spasenjskom svijetu. Bog je zaželio biti ljudima saveznikom! Iznenadujuće čudo povijesti i svijeta. I ne Djela nam dovode pred oči velikog Savla. Bijaše to jedinstven čas, kad je Savao pokucao na vrata Isusovih učenika. A na njima je bilo napisano: «Svi ga se bojahu». Tada se na samom razmeđu Savla i Isusovih učenika-apostola pojavio Barnaba. On se založio za Savla i uveo ga u zbor apostola. Da ne bijaše divnog Barnabe, Savao bi zauvijek ostao pred vratima?! Koliko su u ljudskoj – pa i u kršćanskoj povijesti – došli do pred vrata; i ostali pred njima, jer nisu imali «Barnabu».

Ne zaboravimo! Povijest Crkve nam bjelodano svjedoči i potvrđuje ovu Barnabinu čovječnost i čovjekoljubivost, zbog koje je Barnaba ubrojen među apostole; dodijeljen mu je epitet, čak i apozicija: apostol, jer je Crkvi «darovao» apostola Pavla. Zauzimajući se za Savla, Barna-

ba je postao apostolom, iako ne bijaše u broju dvanaestorice.

Ivan nas zove i poziva da ne budemo samo veliki kršćani jezikom i riječima nego životom i djelima. Čovjekovo je srce čudesni organ. U njemu se može razviti mržnja do neizmjernosti. Isto tako i ljubav. Blaženih li u čijim se srcima nastani i udomi ljubav – ljubav prema Bogu i ljubav prema ljudima. Pred ovim odlomkom trebali bismo vagati svoje srce: koja je ljubav u njemu. Nema li je prema Isusu i prema Isusovu Bogu, brže-bolje na posao, jer inače badava živimo. Tavorimo dane, i sve ostaje bez cilja i sadržaja.

U evanđelju je vijest da nismo daleko od Isusa. Krštenjem smo nakalamljeni na Krista. I sva naša životnost i bujnost dolazi od Krista. Kao što loze ne mogu živjeti, ako nisu na čokotu, tako ni mi nismo kršćani – a kamoli još i živi kršćani – ako nismo životno i egzistencijalno vezani i povezani s Kristom Isusom!

šali besjedu» Petrovu. A tada je Petar svim ukućanima, u čiji je Dom sišao Duh Sveti, podijelio sakrament svetoga krštenja.

Kako li ovom čudu pristaje Ivanova riječ: «Ljubljeni! Ljubimo jedni druge, jer ljubav je od Boga». O da! Kamo god stigne Bog, gdje god se Bog pojavi, tu nastaje nebeski mentalitet, koji se zove ljubav. Zato su Božji ljudi – sveci – usrećivali svoje subesjednike i suvremenike tom nebeskom stvarnošću, koja ih je bila zahvatila. Zar mi nismo daleko od nebeskoga svijeta, jer među nama nije uočljiva ova nebeska stvarnost, kojom Bog obasiplje i usrećuje ljude.

U evanđelju Isus uspoređuje sebe s Ocem svojim. A odmah zatim uspoređuje sebe s nama! I kao što je On donio nebesku stvarnost na zemlju i ljubavlju obasuo ljudski svijet, tako nalaže i nama da ljubimo jedni druge i tako čuvamo i širimo nebeski svijet u našem kraju!

Nakon toga nam i zapovijeda da ljubimo jedni druge. «Kao što sam ja vas ljubio», tako i vi ljubite jedni druge! To je raspoznajni znak Isusovih učenika. Po tom i nebeski svijet ostaje među nama ovdje na zemlji!

SEDMA VAZMENA NEDJELJA

Ovom se nedjeljom zaključuje vazmeno razdoblje, i najavljuje duhovsko – a oba zajedno spadaju u temelje kršćanske povijesti. Isusovo uskrsnuće i izlivanje Duha Svetoga uzrok su i temelj početka Crkve i rođendan kršćanstva.

Odlomak Djelâ donosi pred nas svečani čas, kada su apostoli na Petrov mig i preporuku birali novog apostola mjesto Jude, koji je proigrao svoje apostolstvo. Izbor se odvijao na način ondašnjih običaja i postupak – bacanjem kocke. Sama jednostavnost, a ipak pravi pravcati izbor novog apostola. I ovdje se susretoše i su-

sreću nebo i zemlja, Bog i ljudi! Izgleda jednostavno – i na način igre – a učinjeno je djelo božansko-ljudskih i povijesnih razmjera.

Ivan u poslanici uzima Božje djelovanje prema nama za uzor našeg djelovanja prema drugima. Kojom li je jednostavnošću ponovljena naša sličnost s Bogom. Stvoreni smo na sliku Božju, pa trebamo i djelovati slično Bogu! Tu sličnost pokazujemo na tisuće načina u međuljudskim odnosima! Koje li jednostavnosti i kakvih li nebesko-zemaljskih razmjera!

Evanđelje je Isusova molitva za nje-

gove apostole; a onda i za sve kršćane! Kamo sreće, kad bismo i ovu molitvu unijeli u svoj molitveni sastav pa ovako molili jedni za druge. Toliko bi se toga izmijenilo i u nama i među nama!

Stoga! Ako bismo iz ovog pouskrsnog razdoblja trebali išta naučiti, onda svakako: da bez molitve nema kršćana ni kršćanstva. Molitvom zahvaljujemo Bogu za sva dobročinstva; i u isto vrijeme obasjavamo svoje biće suncem Božje dobrote. Molitva je i vapaj, da nas Bog čuva, i najautentičniji posao kršćaninova bića. Bez molitve kršćanin i nije kršćanin!

JEDANAESTI KRIŽNI PUT MLADIH POŽEŠKE BISKUPIJE POD GESLOM »NEKA VAM BUDE PO VAŠOJ VJERI«

Javno ste posvjedočili da križ mladenački

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: T. Ivčetić i A. Mandić

Vi mladi danas ste križnim putem posvjedočili da se ne želite odreći dragocjenog duhovnog iskustva, nego želite biti sastavni dio velike i snažne duhovne rijeke koja teče hrvatskom zemljom četrnaest stoljeća – istaknuo je biskup Škvorčević za vrijeme euharistijskog slavlja u požeškoj Katedrali.

Pod geslom »Neka vam bude po vašoj vjeri« u organizaciji Povjerenstva za pastoral mladih održan je 21. i 22. ožujka XI. križni put mladih Požeške biskupije na kojem je sudjelovalo preko tisuću vjernika. Ovogodišnji 39 kilometara dug križni put počeo je u Novoj Kapeli gdje se okupilo oko 400 sudionika. Preko Batrine, Dragovaca, Drenovca, Bučja, Zagrada i Frkljevaca prvi dan križnoga puta završio je u Pleternici misnim slavljem te prigodnim meditativno-duhovnim razmatranjem. Ondje su gosti iz Banjalučke biskupije mladima predstavili program svoga susreta mladih koji će se održati u svibnju ove godine i na koji su pozvali mlade iz Požeške biskupije. Ovogodišnji đakoni mladima su posvjedočili svoj put prema svećeništvu.

Priključili se krizmanici

Idućeg dana od Pleternice pa do Požege sudionicima križnog puta priključilo se nešto više od 600 mladih, većinom ovogodišnjih krizmanika Katedralnog arhiđakonata. Nizale su se postaje na Starcu, u Kuzmici, otkuda je krenuo i veliki biskupijski križ mladih, zatim dvije u Vidovcima, u novoj crkvi sv. Ivana Krstitelja te u kapelici Gospe Snježne, i na kraju u Požegi, ispred crkve Sv. Lovre te u Katedrali gdje je svečanim euharistijskim slavljem koje je predvodio biskup dr. Antun Škvorčević u koncelebraciji s katedralnim župnikom Markom Pišonićem, Stjepanom Škvor-

cem, povjerenikom za pastoral mladih, kancelarom Ivicom Žuljevićem te ostalim požeškim svećenicima završen križni put mladih.

Veliki znak budućnosti

– Noseći ovaj križ mladih, vi ste postali blizu onom djelu Isusove ljubavi koje je on izveo na križu kada je za nas umro. Po ovom križnom putu uključili ste se u duhovni dinamizam koji traje dvije tisuće godina. Time ste posvjedočili da želite biti duboko ukorijenjeni u one duhovne brazde hrvatske domovine koje su se orale 14 stoljeća na ovim prostorima. Zahvaljujem vam za taj plemeniti i radosni čin. Vi mladi koji ste se danas okupili na ovoj molitvi veliki ste znak budućnosti naše domovine i Biskupije. Želim vas povjeriti velikoj snazi Božje ljubavi da budete njome ispunjeni te da u njoj nalazite

svoj smisao i radost – poručio je biskup Škvorčević u uvodu misnog slavlja.

Život ne može bez trpljenja

U prigodnoj propovijedi, koja je počela prikazom zanimljive prezentacije o čovjekovom nošenju životnog križa, biskup je kazao kako je uvjeren da svi koji su sudjelovali na dvodnevnoj pobožnosti križnog puta znaju kako naš ljudski život ne može bez trpljenja i križeva. Čovjek je rođen u svijetu koji je označen mukom, nevoljom, patnjom i trpljenjem. Postoje dvije mogućnosti kako ćemo odgovoriti na te patnje i muke, odnosno kako ćemo prihvatiti i nositi svoj križ. Ima onih, kaže biskup, koji se žele osloboditi križa te živjeti u nekoj svojoj slobodi i raditi što žele. To je sloboda našeg prepuštanja zlu, dodaje biskup, koja od nas ne iziskuje trud i žrtvu jer za činjenje zla ne treba se truditi, ono se do-

Majka koja nije propustila ni jedan križni put

– Krenula sam na prvi križni put jer su mi sinovi bili osnovnoškolci te ih nisu htjeli primiti jer nije imao tko na njih paziti. I od tada ni jedan nisam preskočila iako su mi sinovi sada već veliki, jedan se i oženio, a dvojica su zaposleni. Prekrasno mi je hoditi s mladima. Iako noće bole jer treba dva dana hodati, ništa nije teško ako imate motiv. Molim se da moj sin koji je postao tata bude dobar tata, a da moja snaha bude dobra majka te da se njihov brak očuva, da se održi moj brak i da uvijek ostanemo vjerni Bogu. Ovo je ujedno prilika i da Bogu zahvalim za sva dobra koje primamo u životu – posvjedočila je četrdesetpetogodišnja Marica Bošnjak iz župe sv. Ivana Krstitelja iz Vidovaca.

Događaja života želite nositi s Isusom Kristom

gađa silom inercije. Međutim, kada se čovjek prepusti negativnosti i zloći, onda si natovari križ koji će ga tako pritiskati da će postati gubitnik. To je križ besmisla.

Samo jedan križ spašava

– Postoji i onaj drugi križ koji spašava. Kada si kažeš da ne želiš biti žrtva lijenosti, onda si natovario križ truda oko marljivosti. To je težak križ, ali put uspjeha. Svatko od nas bira kakav će križ nositi, onaj duži i teži ili onaj kraći i gubitnički. Nemojte da vas netko prevari pa da postanete nositelji nekih hrvatskih križeva koji razaraju i uništavaju. Jedini križ koji spašava i koji nam osigurava pobjedu života jest Isusov križ. Zato mi je drago što ste u ova dva dana išli za Isusovim križem i javno svjedočili sebi i drugima da znate što je to križ i da znate koji je to križ koji vam daje ne samo sigurnost života nego i pobjedu vječnoga života. Vi mladi ovim ste činom jasno poručili da svoj križ mladenačkog života želite nositi s Isusom Kristom jer će vas on oplemeniti i uzdići u pravoj slobodi – istaknuo je biskup.

Stjepan Škvorc, povjerenik za pastoral mladih, na kraju je zahvalio svima koji su sudjelovali, a posebno biskupu Škvorčeviću što je i ove godine predvodio misno slavlje kojim je završio križni put.

Križni put mladih završio je euharistijskim slavljem u Požeškoj katedrali koje je predvodio biskup Škvorčević.

Dojmljive molitve na postajama

– Na križni put mladih išla sam još kao osnovnoškolka. Bila sam i prošle godine na desetom, jubilarnom. Naporno je, ali da se izdržati ako postoji volja i želja. Posebno su me se dojmile molitve kod postaja. Ma, sviđa mi se cijeli ovaj događaj, organizacija, vjera ljudi. Sve je super – kazala je studentica Kornelija Bušić iz Pleternice.

Ništa nije teško

– Ovo mi je prvi križni put. Malo sam nabio žuljeve. U početku sam mislio da je to predugačak put za mene i da neću moći izdržati, ali na kraju sam vidio da ništa nije teško kada se nešto hoće, unatoč žuljevima – posvjedočio je pred punom katedralom Mihael Bumba, kolegijaš i sjemeništara Požeške biskupije.

Odvažni svjedoci vjere

– Tekst Križnoga puta napisan je iz perspektive sv. Pavla, a nadahnut time da je ova godina bila posvećena sv. Pavlu. On nikada Isusa nije vidio, ali njegovo čudesno obraćenje bilo je izvor vjere u njegovu srcu koja je napajala i danas napaja mnoštvo vjernika. Sv. Pavao je upravo po toj vjeri krenuo na svoja misijska putovanja i širio istinu o Isusu Kristu. Mi sada krećemo na svoje misijsko putovanje. Cilj nam je da istina o Kristu uđe prvo u naša srca, da možemo biti poput sv. Pavla – odvažni svjedoci vjere – među ostalim napisao je Stjepan Škvorc, povjerenik za pastoral mladih Požeške biskupije, u prigodnoj knjižici koju je dobio svaki sudionik križnoga puta.

BISKUP ŠKVORČEVIĆ POHODIO PROGNAČIČKO NASELJE U KOVAČEVCU

Pred križem nam se otvara istina života

Piše: Višnja Mikić ■ Snimio: I. Žuljević

U pripravi za Uskrs biskup dr. Antun Škvorčević pohodio je 1. travnja prognaničko naselje u Kovačevcu kod Nove Gradiške gdje je u koncelebraciji s kancelarom Ivicom Žuljevićem i Pericom Matanovićem, župnikom novogradiške

župe Bezgrješnog začeca BDM, predstavio svetu misu.

U uvodu slavlja biskup je, među ostalim, kazao prognanicima kako se želi s njima zaustaviti pred Isusovim križem i zapitati: „Tko smo mi?“. Nema točnijeg odgovora, rekao je biskup, nego stojeći pred križem, znati da nas je Bog volio do kraja, do smrti, a to znači da nismo bilo tko. Ljudi se mogu poigravati s nama, šaliti, ponižavati nas, ali Bog koji te voli, koji ide u smrt za tebe, nije se šalio. Da bismo imali snage i mogli vidjeti tko smo, treba stajati pred križem. Tako ćemo imati hrabrosti živjeti vlastite križeve i poteškoće.

U propovijedi biskup je zapitao okupljene: „Možemo li reći da ste vi onaj dio našeg hrvatskog naroda koji hoće, računa i razgovara s Bogom, koji želi živjeti s Bogom? Isusa često nisu razumjeli, poslali su ga i na križ, ali u njemu i tada progovara Bog,

koji i kroz ljudsko nerazumijevanje, zloću i osudu, zna izvesti na dobro za čovjeka, čak i za one koji su ga poslali na križ. Isusova je želja svima donijeti slobodu, jer on je slobodan, dok oni koji mu čine zlo nisu slobodni. Zato treba takvu slobodu živjeti, ljude i život gledati Božjom slobodom. Takvih je velikana kroz povijest bilo puno, a među njima je i Stepinac. Na sve optužbe protiv sebe on je odgovorio: 'Moja savjest je čista'. Isus nas hoće osloboditi za Božju slobodu, on želi biti prisutan u našem srcu i osloboditi nas.“ Podsjetio je zatim biskup i na stradanja kroz koja su stanovnici prognaničkog naselja prošli u Bosni, ali naglasio je kako „ne treba proklinjati, niti podržavati zlo u duši, jer samo tako ćemo ostati slobodni“.

Kao i u svakoj predblagdanskoj prigodi biskup je stanovnike naselja u Kovačevcu darivao.

Cvjetna prodajna izložba ručnih radova u Kaptolu

Oslukane staklene bočice, slike, sličice u drvetu, zlatovez, heklani, vezeni i štrikani ručni radovi samo su dio bogate izložbe ručnih radova koju su za Cvjetnicu u vjeronaučnoj dvorani pripremili volonterke Caritasa župe Kaptol. – Izložbu smo organizirali na poticaj župnika Nikole Jušića kako bismo pomogli onima kojima je to najpotrebnije na području naše župe. Zadovoljni smo brojem prikupljenih radova i zahvaljujemo svima koji su nam pomogli, bilo da su nešto izradili ili poklonili – kazala je Manuela Čakalić, predsjednica župnog Caritasa.

Župnik Jušić dodao je da cilj izložbe nije bio samo da se kroz prodaju ručnih radova prikupe određena sredstva za rad župnog Caritasa. – Željeli smo isto tako potaći vjernike na zajedničku suradnju u župi, na druženje i na osjećaj prema bližnjima. Jako sam zadovoljan karitativnim aktivnostima u korizmi jer su se mnogi iskazali i kroz pečenje i kupnju kolača te brigu oko potrebitih. Pokazali su ono za što i molimo – da dobrim djelima i postom želimo doseći vazmeno otajstvo – istaknuo je Jušić. (Lj. M.)

Župljani Kuzmice ono čega se odrekli donijeli u Caritas

Naš nas je biskup na susretima svećenika uvijek nastojao senzibilizirati za opće stanje u društvu koje je posebno teško u Slavoniji. Najbolji odgovor na to bio je intenziviranje rada župnog Caritasa i slijedom toga mi smo u našoj župi pokrenuli određene akcije – objasnio je preč. Josip Krpeljević, župnik u Kuzmici. Osim što se župni Caritas koji vodi vjeroučitelj Tomislav Pavličević uključio u dekanatsku akciju „Burza ljubavi“ gdje se između župnih Caritasa razmjenjuju pokretnine kao što su komadi namještaja i bijele tehnike, pokrenuli su i župnu akciju sabiranja suhomesnatih proizvoda i ostalih dugotrajnih namirnica, odnosno svega onoga čega su se vjernici u korizmi odrekli. – Cilj je da sve ono čega se čovjek u korizmi odrekne to pretoči u milodar. Kako s područja naše župe imamo pet korisnika biskupijske Caritasove kuhinje, dio namirnica prosljedili smo biskupijskom Caritasu, a dio namirnica podijelit ćemo najpotrebitijima u župi – objasnio je župnik Krpeljević.

Dubravko Hranjec, jedan od aktivnijih župskih volontera ističe kako su župljani akciju prihvatili iznad njihovih očekivanja. Preko stotinjak obitelji, odnosno svaka treća u župi, donosilo je svoje priloge svakog petka i nedjelje prije pobožnosti Križnog puta. – Najviše nas je iznenadio velik odaziv umirovljenika – ističe volonter Hranjec. (Lj. M.)

Uređivali domove starima i nemoćnima u Markovcu

Caritas župe sv. Marka Evanđelista u Markovcu Našičkom broji čak 40 volontera. Od početka godine stalno provode različite akcije. Tako su za blagoslov vode, objašnjava župnik Branko Šipura, volonterke u Jelisivcu i Markovcu Našičkom oslikale staklene bočice koje su prodavale napunjene blagoslovljenom vodom. Tijekom korizme prodavali su se ručni radovi te se prikupljala odjeća, dijelovi namještaja i ostale kućne potrepštine. – Dobili smo od Papuka prostor bivšeg silosa gdje su vjernici dovozili odjevne predmete, posebno se mnogo sakupilo za djecu, a bilo je i drugih potrepština, kao što je namještaj i bijela tehnika. Neki su se volonteri dodatno angažirali oko prijevoza tih stvari do obitelji kojima je to potrebno. Volonteri su isto tako kroz nekoliko akcija oličili i uređili unutrašnje prostore starima i nemoćnima. Pomažu im i oko odvoza liječniku te oko osobne higijene – ističe Šipura. (Lj. M.)

Velikim uskrsnim jajima pomažu siromašne

Vrijedne volonterke župnog Caritasa iz Vidovaca tijekom ove korizme izrađivale su velika ukrasna uskrсна jaja. Nedjelju prije Cvjetnice prodavale su ih ispred župne crkve prije i poslije svete mise. - Svih 25 jaja prodali smo već na jutarnjoj misi. Zaradili smo 750 kuna s tim da smo na početku korizme zaradili još 1350 kuna prodajom trnovih kruna na križu koje su također napravile naše volonterke. Pred sam Uskrs imali smo još jednu akciju pečenja i prodaje suhih kolača. Novac prikupljen iz ovih korizmenih akcija upotrijebili smo za kupnju osnovnih namirnica za najpotrebitije u župi kojih je trenutno dvadesetak – objasnila je Željka Pijević, voditeljica Caritasa župe sv. Ivana Krstitelja u Vidovcima koji broji dvadesetak volonterki.

One su se posebno angažirale i za vrijeme biskupijskog križnog puta mladih kada su uz pomoć ostalih župljana više od tisuću hodočasnika počastile kavom, čajem, sokom i različitim domaćim kolačima. (H. T.)

Katedralni volonteri izradili stotinjak krunica

Tijekom ove korizme volonterke Caritasa katedralne župe u Požegi, osim što su pekle i prodavale kolače, izrađivale su i krunice. – Sakupili smo određenu svotu novca, a nešto je pridodao i naš župnik iz župne blagajne, tako da smo mogli kupiti poklon-pakete za Uskrs namijenjene 28 obitelji u našoj župi – kazala je Ana Peroutka, voditeljica župnog Caritasa. U svaki paket volonterke su stavile uskrсну čestitku te krunicu.

- Želimo da ljudi kroz taj sitni znak pažnje osjete Božju ljubav te da im to bude poticaj da i sami budu kreativni u životu. Osim toga, želimo ih potaknuti i na zauzetiju molitvu i susret s Božjom ljubavlju koja je izvor svih drugih milosti koje mogu dobiti pa da znaju biti zadovoljni i s ono malo što imaju – istaknula je volonterka Jasna Krstanović koja je zajedno s Višnjom Hudeček i Katom Komušanc izradila stotinjak krunica. (Lj. M.)

BISKUP ŠKVORČEVIĆ S MLADIMA POSJETIO DOM ZA PSIHIČKI BOLESNE OSOBE U LJESKOVICI

Tko je uspješan čovjek u današnjem društvu?

Piše i snimio: Ivica Žuljević

Stotinu srednjoškolaca iz požeških škola, među kojima i učenici Katoličke klasične gimnazije, pod vodstvom svojih vjeroučitelja posjetilo je 24. ožujka Dom za psihički bolesne odrasle osobe u Ljeskovici. S njima je bio i biskup Antun Škvorčević na svom redovitom korizmenom pohodu toj ustanovi, u pratnji kancelara Ivice Žuljevića i čaglinskog župnika Milana Klobučara, dušobrižnika u Domu.

Biskup i srednjoškolci susreli su se u dvorani Doma s djelatnicima i korisnicima. Ravnateljica Katica Krijanović izrazila je radost i zahvalnost zbog njihova dolaska istaknuvši da u njemu trenutač-

no boravi oko 360 osoba, kojima je na usluzi oko devedeset djelatnika. Potom su mladi uz pratnju gitara otpjevali nekoliko duhovnih pjesama. Biskup je korisnicima i djelatnicima Doma kazao kako su im u pripravi za Uskrs, došli

iskazati svoju blizinu, očitovati svoje poštovanje i s njima moliti. Dodao je kako današnje društvo smatra uspješnim onog čovjeka koji je dobrog zdravlja, visokog školovanja, vrsnog u gospodarstvu, bogatog, moćnog u politici, vrhunskog športaša te nam takve ideale predstavlja svaki dan u reklamama i u medijima. Slabog, bolesnog, nezaposlenog, siromašnog čovjeka, dodao je, smatra se neuspjelim te ga se potiskuje iz javnosti. Božji kriterij uspješnog čovjeka je drugačiji. On se sastoji u ljubavi, koju čovjek spoznaje u sebi kao Božjem, željenom i voljenom biću, za kojeg je Isus položio svoj život, te u ljubavi

vi koju iskazujemo drugim ljudima, napose najmanjima, s kojima se Isus poistovjetio. Pozvao je mlade srednjoškolce da pogledaju u oči i lice stanovnika Doma te prepoznaju u njima odsjaj ljubavi koju im je Bog utisnuo u srce kad ih je stvorio da u njima – unatoč svemu – prepoznaju uspjezne ljude po sudbini koju im je dodelila Isusova ljubav, koja je i za njih išla na križ.

Nakon molitve i blagoslova biskup je posjetio najteže bolesnike u Domu, a učenici su obišli odjele te im kroz razgovor i pjesmu donijeli radost.

Izrađivali i prodavali ekološke svijeće

Caritasovi volonteri pri župi Bezgrješnog začetca BDM u Novoj Gradskoj vrijedni su i ove korizme. Izrađivali su ekološke svijeće od pčelinjeg voska pod nazivom „muket“ koje su prodavali krajem ožujka i na dan velike ispovijedi u župi, dok su na Cvjetnicu prodavali maslinove grančice. Sva tako prikupljena sredstva namijenjena su osobama i obiteljima u potrebi. Tijekom proljeća planiraju još nekoliko akcija s ciljem pomoći nemoćnima, starima i osobama kojima je pomoć doista potrebna. Volonteri ove župe kontinuirano se uključuju u sve akcije biskupijskog Caritasa te vode stalnu brigu o najpotrebitijima u svojoj župi. (V. M.)

Poduzetnik Marijan Vukelić iz župe blaženog Alojzija Stepinca u Novskoj

Skladna obitelj preduvjet je da čovjek bude uspješan u svom poslu

Piše: Vesna Milković ■ Snimio: Z. Sever

Marijan u svojoj tvrtki MMM – Vukelić d.o.o. zapošljava 130 radnika s kojima se, uz nazočnost svećenika, uoči velikih blagdana obavezno pomoli

Potekao sam iz skromne vjerničke obitelji u kojoj su me učili da smo svi na zemlji samo u prolazu. Stoga ne želim biti ništa posebno, dobar sam sa svima, nastojim pomagati drugima koliko mogu i tako se pokušavam probijati kroz život – skromno nam je kazao Marijan Vukelić, 48-godišnji poduzetnik iz Brestače, sela nadomak Novske, nevoljko pristajući na razgovor. A da se Marijan itekako uspješno probija kroz život, iako se time ne želi hvaliti, potvrđuju tri Zlatne kune i plakete kojima ga je posljednjih godina nagradila Hrvatska gospodarska komora, kao i vlč. Pavao Mokri, župnik novljanske župe blaženog Alojzija Stepinca koji ga je preporučio za predstavljanje u našem listu.

Marijan Vukelić po struci je šumarski tehničar i u šumarstvu je bio zaposlen 14 i pol godina. Uz posao je i studirao, ali ga je rat omeo i nije uspio diplomirati. U ožujku 1992. godine odlučio je da se neće vratiti na stari posao i registrirao je vlastitu tvrtku. Dvije je godine pripremao dokumentaciju te gradio pogon u kojemu je počeo proizvoditi rezanu građu, elemente za fronte kuhinja, dijelove namještaja te lam i klasični parket.

Pomoć braniteljima

– Bilo je to ratno vrijeme i osnivanje vlastite firme išlo je iznimno teško. S radom je krenulo samo nas šest, ali smo svake godine polako povećavali proizvodnju i broj zaposlenih. Prednost sam davao hrvatskim braniteljima i čak 60 posto radnika čine

upravo oni. S mnogima sam zajedno bio u Bljesku pa sam im, kad je rat završio, nastojao pomoći da se lakše snađu u životu – rekao je Marijan.

Tvrtka Marijana Vukelića u svom nazivu ima tri slova M. Početna su to slova njegovog imena te imena njegova sina i kćeri – Marka i Marine. Marina studira menadžment, a Marko je još srednjoškolac koji se odlučio za poslovnu ekonomiju. Supruga Vesna je stomatolog i radi u struci. – Imam zlatnu djecu i, općenito, zlatnu obitelj. Djeca se već sada postepeno upoznaju s poslom, a supruga nas podupire u svemu što radimo. Bez obzira što zbog škole djeca nisu stalno s nama, niti jedan dan ne može završiti a da se ne čujemo i pričamo kako je taj dan prošao. Mama ih tada obavezno prekriži i preporuča Bogu. Skladna smo obitelj što je, mislim, preduvjet da čovjek bude uspješan u svom poslu. Živjeti skladno za mene znači da moramo jedni prema drugima biti tolerantni, međusobno se moramo uvažavati i podržavati pa i u trenucima 'kad pada kiša' jer život nije uvijek lijep – dodao je Marijan.

Materijalna dobra su prolazna, duhovno ostaje

Za njegovo opredjeljenje za šumarstvo i potom drvenu proizvodnju, kaže Marijan,

vjerojatno su krivi – geni. Djed mu je bio tesar, a otac kolar pa on i djeca samo nastavljaju obiteljsku tradiciju. Tvrtku je prošle godine proširio novim pogonom za proizvodnju prirodnog furnira pa sada zapošljava 130 radnika. Više od 80 posto proizvodnje izvozi u Sloveniju, Austriju, Njemačku, Švedsku, Belgiju, Španjolsku, u neke prekomorske zemlje, a u posljednje se vrijeme nastoje proširiti i na istočno tržište.

– Drvena industrija se u ovo doba recesije našla u iznimno teškoj situaciji pa se i nama događa da nam kupci otkazuju narudžbe. No, kvalitetom rada i brzim reakcijama u takvim slučajevima uspijevamo za sada riješiti te probleme i otpuštanja radnika nije bilo. Imam mnogo planova, ali znam da u životu vrijedi ona »Čovjek snuje, a Bog određuje« pa ćemo vidjeti što će od svega biti. Pričekat ćemo da se recesijski oblaci razidu i onda krenuti dalje, sad je najvažnije sačuvati postojeća radna mjesta – rekao je Marijan.

Iako je svakodnevno zauzet mnogobrojnim poslovnim obvezama, Marijan Vukelić ne zanemaruje ono čemu su ga davno podučili roditelji, a to je da valja živjeti s vjerom i po Božjim načelima. – Posebno nastojimo prigodno obilježiti velike blagdane, i u kući i u tvornici koju doživljavam kao svoju veliku obitelj. Tada pozovemo svećenika i svi se zajedno pomolimo. Ne mogu baš svaki dan odlaziti u crkvu, ali sam ipak često tamo, osobito ako mi je zbog nečeg teško. Davno sam shvatio da materijalna dobra u životu 'i jesu i nisu', ali ono duhovno uvijek ostaje u nama – istakao je na kraju Marijan.

Svoje je opredjeljenje za život u vjeri Marijan Vukelić posvjedočio i postavljajući sliku s likom zaštitnika drvodjelaca sv. Josipa i njegova oca na zid tvornice. Rad je to jednoga ukrajinskog umjetnika. Isto tako s ponosom ističe kako je njegovu tvrtku dva puta posjetio biskup dr. Antun Škvorčević. – Bio sam član Župnog ekonomskog vijeća, a on je posjetio župu i naš ga je župnik doveo da vidi što radimo. Uputio nam je riječi pohvale i na tome sam mu zahvalan jer nas je time ohrabrio da nastavimo tako i dalje – rekao je Marijan.

Reza i Vlado Ocvirek iz Venja s dvoje bolesne djece žive u trošnoj kućici staroj više od stotinu godina

Život u svakodnevnom strahu

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: T. Ivčetić

Kućica građena od prijesne cigle sa zemljanim podom i stropom od dasaka, naravno, bez kupaonice, dobrano je prešla stotu. Teško je zamisliti da u njoj itko živi.

Strepnja od požara

– U njoj je opasno živjeti. Kuća na mnogim mjestima prokišnjava, kao rešet, pogotovo kada pušu jači vjetrovi koji su ovdje česti. Voda tako dopire i do električnih instalacija. Svaki put kada zapuhne, strepim da nam se kuća ne zapali, jednostavno, ovdje je prerizično živjeti – ukratko nam je opisala svoje svakodnevne strahove četrdesetpetogodišnja Reza Ocvirek iz Venja, sela koje se nalazi u župi Rođenja Blažene Djevice Marije u Kutjevu.

Preko stoljeća staru kućicu na kraju sela prije devetnaest godina kupili su ona i njezin suprug Vlado, a u toj kući nešto više od 18 godina živi i njihova kći Kladija s teškom mentalnom retardacijom i drugim oštećenjima, potpuno ovisna o drugima. Kretati se može samo uz veliku pomoć majke. A nju zabrinjava i teška alergija njezinog četrnaestogodišnjeg sina Valentina. – Alergičan je na perje i prašinu. I dok smo se perja lako riješili, prašine se u ovakvoj kući uopće ne možemo riješiti. Evo i neku noć zbog alergije je dobio visoku temperaturu te je završio na hitnoj. Njegove probleme možemo riješiti tek preseljenjem u bolje uvjete stanovanja – objašnjava majka Reza.

Velika pomoć Caritasa

Doduše, novu kuću, tik do stare, počeli su graditi još prije sedam godina. Tada je suprug Vlado radio na ciglani. Dio plaće su mu isplaćivali u cigli te je uz pomoć svojih kolega s posla počeo gradnju koja nikako da završi jer je u međuvremenu ciglana zatvorena, a Vlado je ostao bez posla.

Gradnja je opet ne samo krenula nego se i ubrzala kada se prije dvije godine u priču uključio župni Caritas. Kutjevački župnik Mato Rukavina obilazeći župljane za vrijeme blagoslova, zapazio je da obitelj Ocvirek živi u teškim uvjetima. Tada se župni Caritas odlučio uključiti u gradnju i pomoći prema svojim mogućnostima.

– Pomagao nam je nešto i Centar za socijalnu skrb, Grad Kutjevo, Požeško-slavonska županija, ali najviše župnik. On se posebno žrtvovao te pronalazio način da nam pomogne i preko drugih. Da se nije uključio Caritas, još bismo bili na pola puta – kaže zahvalna Reza.

Kap dobrote pomaže gradnju

Naime, župni Caritas, objašnjava župnik Rukavina, svake treće nedjelje ima svoju akciju

„Kap dobrote“ tijekom koje se sakuplja novac za određene potrebe. Na taj način prikupljen je novac za priključak struje i vode, nešto je donirao Alles, ne-

što poznati vinar Vlado Krauthaker, dok je majstor radove naplatio u pola cijene. Župljani su već sakupili novac i za materijal za unutrašnje žbukanje koje će besplatno obaviti tvrtka Lučić iz Bekteža. Ulazna vrata donirat će tvrtka Windor iz Buka, a u kući je potrebno i staviti nadbetone, pod, urediti kupaonicu te nabaviti najosnovniji namještaj jer onaj koji obitelj ima u vrlo je lošem stanju.

– Ako Bog da, možda bi se još ove godine mogli preseliti u novi dom. Bit će to velika radost, ponajprije zbog djece koja će dobiti dostojan dom – ističe Reza zahvalna ponajprije Bogu, zatim svome župniku vlč. Mati Rukavini, župnom Caritasu te svim ostalim ljudima plemenitog i dobrog srca.

Obitelj Ocvirek pred trošnom kućicom u kojoj je život sve rizičniji.

Najveća akcija župnog Caritasa

Prikupljanje pomoći za obitelj Ocvirek, kako ističe Nada Sarajlić, voditeljica župnog Caritasa, njihova je najveća akcija do sada. Osim ove obitelji Caritas stalno pomaže obiteljima lošijeg imovnog stanja s više djece te starim osobama koje nemaju nikoga, a posebno su se angažirali oko bake Jele Lukić iz Poreča, izbjeglice iz Bosne i Hercegovine. Osim što su baki pomogli izvaditi osobne dokumente nakon čega je počela dobivati stalnu socijalnu pomoć obilazili su je i donosili potrebne namirnice. Od prikupljenog novca u redovnim mjesečnim akcijama župnog Caritasa baki Jeli su tako kupili i krevet, hladnjak te televizor.

OBITELJ VELIMIRA I JASNE SVITLANOVIĆ IZ DAVORA U OČEKIVANJU ŠESTOG DIJETETA

Nema recesije za one koji vjeruju u Božji blagoslov

Piše: Višnja Mikić ■ Snimila: I. Herceg

S Jasnom i Velimirom samo je troje djece jer su ostala bila u školi.

Čim smo kročili u kuću Svitlanovićevih, osjetili smo da ovdje sve odiše skladnošću, slogom i ljubavlju. Dočekali su nas naši domaćini - Velimir i Jasna - i njihova djeca Martina, Luka i Nikolina. Mihaela je u školi u Zagrebu, a i Josip je bio na nastavi toga poslijepodneva. Ponosno su naši domaćini rekli kako imaju petero djece. Očekuju i šesto, a sretni događaj bit će u srpnju.

Oženili se ratne '91.

- Peto dijete krstio je naš požeški biskup Antun Škvorčević, a vjerujemo kako će nam doći i na ljeto, na krštenje šestoga - raduje se Velimir.

Martina je učenica Industrijsko-obrtničke škole u Novoj Gradiški i budući je trgovac. Mihaela je u Zagrebu, ona će biti fizioterapeut. Luka je učenik šestog, a Josip trećeg razreda OŠ „Matija Antun Relković“ u Davoru. Nikolini je četiri i pol godine i kažu da je zabrinuta jer ne zna hoće li je svi stići i dalje maziti, kad mama na ljeto rodi seku ili brata.

Velimir je po zanimanju vodoinstalatier i zaposlenik je „Vodovoda“ Davor. Jasna je domaćica, odgaja djecu i brine o kući, hrani gice i piliće, radi u vrtu. Ističu naši domaćini kako im nije bilo lako na početku braka.

- Oženili smo se ratne '91. godine. Jasna je trudna boravila kod rođaka u Cerniku, a ja sam bio na straži, čuvao selo. Radio sam deset godina u Zagrebu i to vrijeme razdvojenosti bilo nam je najteže jer je Jasna bila sama s četvero djece, a ja sam uglavnom dolazio vikendom i za veće blagdane - priča Velimir.

Vole obiteljsku 'gužvu'

Velimir je iz obitelji gdje je bilo petero djece, Jasna je imala sestre, tako da su navikli na veći broj ukućana i nitko nikome ne smeta. Vole tu obiteljsku 'gužvu'. Kad smo ih posjetili, s njima su bili Velimirovi roditelji i jedna sestra te Jasnina mama, uz spomenutih troje djece. Bilo je Josipovo, ali Josip, koji je ove godine i prvopričesnik, bio je u školi, pa mu nismo uspjeli čestitati imendan.

Aktivni u župi

Najljepše im je vikendom, kada su svi zajedno. Tada je tata zadužen za roštilj, u kojem svi uživaju, a mamu malo rasterete od kuhanja ručka. Sva djeca imaju obveze: stariji pomažu mlađima i majci, dobri su učenici, aktivni u župi.

- Luka je ministrant već šest godina, s položenim ispitima za sakristana. Martina je pjevala u dječjem crkvenom zboru, a sada s bakom, Velimirovom mamom, pjeva u velikom zboru - ponosno priča Jasna.

Ona, Martina i Mihaela čitači su u crkvi. Velimir rado pomaže župniku, a kod uređenja objekta za časne sestre u Davoru bio je „zlatni donator“. Član je DVD-a Davor i KUD-a „Matija Antun Relković“, u folklornoj i muškoj pjevačkoj skupini. Nakon jedne duhovne obnove u Davoru, koju je vodio

dr. Tomislav Ivančić, tridesetak branitelja, među njima i Velimir, svakodnevno moli deseticu krunice. Povremeno se sastaju sa svojim župnikom vlč. Marijanom Đukićem, razgovaraju i mole, ali svoj dio krunice kod kuće mole svakodnevno. Poštuju Svitlanović i zajedničku obiteljsku molitvu, kad je to moguće, jer ih je sada sve manje na okupu uvečer zbog školskih i drugih obveza, ali zato tijekom većih blagdana u toj skladnoj obitelji uz toplu i iskrenu molitvu često odjekne i zajednička pjesma.

Sloga kuću gradi

Jasna i Velimir nemaju puno slobodnog vremena. Poslije radnog vremena Velimira čekaju obveze kod kuće, a Jasna

voli ručni rad. Njezina mama poznata je davoračka tkalja, pa Jasna želi danas-sutra, kad joj to obveze dopuste, naučiti tkati. Trinaestogodišnji Luka izvrstan je golman, a Mihaela je u Zagrebu aktivna vjeroučenica, pohvaljena na Vjeronaučnoj olimpijadi.

- Slobodne trenutke rado provodimo i s rodbinom, a odlazimo i na biskupijske susrete obitelji s brojnom djecom. Uspjeli smo otići i na duhovnu obnovu za obitelji bogate djecom u Veliku. Lijepi su nam i korisni takvi susreti - kaže Velimir.

Pitali smo kako sastavljaju „kraj s krajem“. - Mi nismo navezani na materijalno, zadovoljni smo s malim, samo neka nam djeca budu živa i zdrava. Svega drugog će biti koliko je potrebno. Dok imamo zdravlja i dvije ruke, sve će se moći. Do sada smo živjeli isključivo od Velimirove plaće, a u ovoj školskoj godini će obje kćeri, hvala Bogu, primati stipendiju pa će biti lakše - kaže Jasna.

Dodaju da se ne boje recesije jer vjeruju u Božji blagoslov, snagu molitve i vlastiti rad. - Pozvao bih sve mlade obitelji naše biskupije neka se ne boje života. Djeca su Božji dar, djeca su blagoslov. Što bismo bez djece? Za njih živimo, za njihov odgoj smo odgovorni, zbog njih radimo. Bude teško, bude odricanja, ali uz Božju pomoć, uz međusobno povjerenje, slogu i razumijevanje, vjerujte, sve se može. Neka je sloge jer „sloga kuću gradi“. Uz to treba sve predati Bogu i njegovoj Majci i ničega se ne bojati - završava Velimir.

Centar „Pro vita et familia“ u korizmi organizirao duhovne obnove za bračne parove s više djece

Snaga svakodnevne obiteljske molitve

Piše: Višnja Mikić ■ Snimio: T. Ivčetić

Tijekom ove korizme Centar „Pro vita et familia“ Požeške biskupije koji se posebno zalaže za duhovni rast obitelji i bračnih parova organizirao je četiri duhovne obnove za obitelji s većim brojem djece. Kroz ove obnove prošlo je stotinjak bračnih parova koji imaju petero i više djece. Na razini Zapadno-slavonskog arhiđakonata obnova je organizirana u Novskoj, a voditelj je bio p. Zvonko Šeremet, povjerenik za bolnički pastoral i član biskupijskog pastoralara za brak i obitelj. U Slatini je obnovu za bračne parove iz Slavansko-podravskog arhiđakonata vodio vlč. Perica Matanović, povjerenik biskupijskog pastoralara za brak i obitelj. Bračni parovi Katedralnog arhiđakonata na obnovu su se okupili u pastoralnom centru sv. Augustina u Velikoj. Vodio ju je vlč. Pavle Primorac. Na kraju ožujka organizirana je u Novoj Gradišci četvrta duhovna obnova za bračne parove iz Posavskog arhiđakonata. Voditelji su bili p. Zvonko Šeremet i Željka Barbarić, tajnica

Centra „Pro vita et familia“.

Nakon zajedničke molitve i riječi pozdrava Željka Barbarić upoznala je nazočne s radom Centra, a u nastavku je p. Šeremet govorio o potrebi i snazi svakodnevne obiteljske molitve. Program je završio klanjanjem pred Presvetim, a razmjenjujući mišljenja i iskustva, bračni parovi, čije obitelji mole zajedno, iznijeli su prekrasna svjedočanstva. Svi su pozdravili i mogućnost zajedničkih hodočašća i druge oblike upoznavanja i druženja.

Inače, Centar „Pro vita et familia“, koji ima sjedište u Požegi, pruža pojedincima, bračnim parovima i obiteljima psihološku, duhovnu i pravnu pomoć u rješavanju životnih i obiteljskih poteškoća. Podrška i pomoć mogući su kroz individualne ili grupne razgovore, a sve aktivnosti Centra, posebno rad na promicanju bračnog i obiteljskog dijaloga, odvijaju se u suradnji s biskupijskim Caritasom na karitativnoj razini, zatim kroz suradnju sa svećenicima i vjeroučiteljima na du-

hovnoj razini, ali i u suradnji s psihologom, psihijatrom i liječnikom koji pružaju medicinsku pomoć kroz hagioterapiju. Moguća je i suradnja obitelji s pravnikom, u vezi s pravnim pitanjima. Centar radi ponedjeljkom i srijedom od 13 do 16 sati te četvrtkom od 12 do 16 sati. U to vrijeme djelatnicima Centra možete se obratiti i na broj telefona 034/272237.

▲ Za obitelji s brojnim djecom tijekom korizme organizirane su duhovne obnove na razini arhiđakonata.

Održan bračni vikend u Domu sv. Augustina u Velikoj

Za kvalitetniji bračni život

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: T. Ivčetić

U organizaciji Hrvatske zajednice bračnih susreta, zajednice Požega u pastoralnom centru sv. Augustina u Velikoj od 13. do 15. ožujka održan je prvi ovogodišnji bračni vikend pod vodstvom preč. Josipa Frkina. - Do sada je bračne vikende u Velikoj, koji se održavaju od 2004. godine, kroz devet susreta prošlo više od 90 parova. Cilj je ovih vikenda učiniti bračnu zajednicu što kvalitetnijom, odnosno, prije svega poboljšati dijalog među supružnicima kako bi se više međusobno voljeli i po-

štovali. Bračni vikend donosi jedno osvježanje u brak. Svi koji su do sada sudjelovali na našim bračnim vikendima, doživjeli su jedno doista lijepo iskustvo koje je na neki način teško i opisati – kazao je Goran Thür, koordinator požeške zajednice.

U Velikoj se ovoga puta okupilo 14 bračnih parova, a osim iz Požeške biskupije bilo ih je i iz susjedne Đakovačke – osječke te Zagrebačke nadbiskupije. Nakon što su parovi prošli bračni vikend, očekuju ih duhovni mjesečni susreti.

- Sam vikend nije dovoljan. On bi trebao poslužiti kao kotač zamašnjak. Da bi se shvatio smisao postojanja Hrvatske zajednice bračnih susreta, mora se slijediti niz etapa. Prva je etapa bračni vikend, a nakon toga bračni parovi dolaze na mjesečne duhovne obnove. U našoj biskupiji takve obnove održavaju se u Virovitici, Novoj Gradišci i u Požeškim Sesvetama. Nakon bračnih vikenda slijede 'mostovi' koje je prošlo nekoliko parova iz naše biskupije, dok su dva para prošla 'duboke vikende'. Ta dva para sada su osposobljena voditi bračne vikende u cijeloj Hrvatskoj – objasnio je p. Zvonko Šeremet, voditelj lokalne zajednice u Požeškim Sesvetama.

U zajednici u Požegi naglašavaju da na bračni vikend, a poslije i na mjesečne duhovne susrete, ne dolaze oni koji imaju velikih problema, nego oni koji traže više u duhovnom i vjerskom životu. Nakon vikenda bračni parovi ne samo da međusobno duhovno rastu nego postaju i istaknutiji svjedoci u svojim župama i na radnim mjestima jer nastupaju s puno više hrabrosti u svjedočenju svoje ljubavi prema Bogu i čovjeku.

Župa sv. Nikole u Pleternici jedna je od najstarijih i najaktivnijih u Požeškoj biskupiji

Svetište Gospe od Suza okuplja vjernike iz cijele Hrvatske

Piše: Vesna Milković ■ Snimio: D. Mirković

Molitva Gospi od Suza

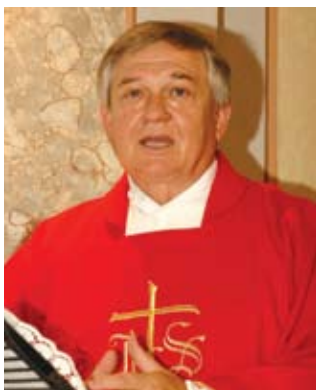
Gospo od Suza! Majčinskom dobrotom pogledaj boli svijeta. Obriši suze svima onima koji trpe, zaboravljenima, očajnicima, žrtvama svakovrsnog nasilja. Daj nam svima suze kajanja i novog života, da nam one otvore srca za preporoditeljski dar Božje ljubavi. Daj nam svima suze radosnice zbog velike nježnosti tvoga Srca. Po Kristu, Gospodinu našem. Amen

Župa sv. Nikole u Pleternici, osnovana daleke 1335. godine, jedna je od najstarijih u Požeškoj biskupiji a posljednjih pedesetak godina, zbog devetnice Gospi od Suza koja se održava krajem kolovoza, postala je poznata vjernicima i iz drugih krajeva Hrvatske.

- Tih dana dolaze nam vjernici iz cijelog sjevernog dijela naše domovine, pa i šire, a otkako je 2005. godine, na 50-tu godišnjicu štovanja Gospe u našoj župi, proglašeno Svetište Gospe od Suza, taj se broj još više povećao. Vjernici nas u organiziranim skupinama sve više posjećuju i preko godine – zadovoljno je istakao župnik Antun Čorković.

Iz duge povijesti pleterničke župe ovom prigodom istaknut ćemo samo nekoliko podataka: pretpostavlja se kako je crkva posvećena sv. Nikoli biskupu izgrađena u 10. stoljeću, među pisanim dokumentima prvi puta se spominje 1355. godine, sve do 1754. godine u župi su djelovali oci franjevci, 3. prosinca 1944. godine partizani su srušili crkvu sv. Nikole, u svibnju slijedeće godine ubijen je župnik Franjo Radović a za novog župnika je imenovan dotadašnji kapelan Ljudevit Petrak koji će u Pleternici ostati sve do umirovljenja 1984. godine. Od tada župom upravlja preč. Antun Čorković. Pisani podaci o svećenicima u Pleternici postoje od 18. stoljeća i u njima se navodi kako je u Pleternici od tog vremena (do 1950. godine) rođeno čak petnaest svećenika. Među njima je i poznati franjevac Kajo Adžić.

Župnik Antun Čorković i kapelan Mario Rašić

Mladi svećenici

– Još je devet svećenika Pleterničana živo a imamo i jednu časnu sestru. Također sa zadovoljstvom mogu istaći kako su s pleterničkog područja tri bogoslova na školovanju pa ćemo skoro ponovo ovdje imati mladu misu – istakao je preč. Čorković.

Nakon što je srušena stara crkva posvećena sv. Nikoli biskupu, župnik Petrak je godinama pokušavao od komunističkih vlasti ishoditi dozvolu za gradnju nove ali je uspio tek 1963. godine. Nakon višegodišnje gradnje novu crkvu je 1971. godine blagoslovio pokojni kardinal Franjo Kuharić. Župnik Ljudevit Petrak zaslužan je i što se od kolovoza 1955. godine u Pleternici održava devetnica Gospi od Suza kao i za to što su godinu dana kasnije u Pleternicu došle živjeti djelovati časne sestre Kćeri Božje ljubavi (od 1997. godine one imaju svoj samostan.) Župnik Antun Čorković nastavio je djelo svog prethodnika pa je njegovim zalaganjem i uz potporu biskupa dr. Antuna Škvorčevića 2005. godine proglašeno svetište Gospe od Suza.

Tri devetnice

– Župa je izvan njenih granica poznata po devetnici Gospi od Suza no, želim istaći da mi kroz godinu održavamo još dvije devetnice. Prva je posvećena sv. Valentinu koji se ovdje štuje još iz vremena osnutka župe a druga je, od 1986. godine, posvećena Milosrdnom Isusu. Također, pripremajući se za proglašenje Svetišta Gospe od Suza, posljednju subotu u mjesecu odredili smo za zavjetni dan Gospe od Suza i tada su ovdje na brijeg počeli dolaziti vjernici i iz okolnih župa. Tu smo praksu nastavili i nakon proglašenja svetišta a posebno mi je drago što na sva ova okupljanja na našem brijegu dolazi mnogo vjernika – dodao je župnik Čorković.

Pleternička župa trenutno broji oko 6250 vjernika a u njenom sastavu su

filijale Bzenica, Frkljevci i Kadanovci, Gradac, Komorica, Požeška Koprivnica, Sulkovci, Bresnica i Poloje. Osim u tim selima kapelica (posvećena sv. Petru) postoji na brdu Starcu iznad Pleternice kamo vjernici osobito rado odlaze na blagdan Cvjetnice kada se, nakon dolaska župnika Čorkovića, od župne crkve do te kapelice počela održavati pobožnost križnog puta.

U župi se više rada nego umire

– Raduje me što je broj rođene djece u odnosu na broj umrlih, za razliku od mnogih župa, još uvijek veći. Osim toga, želim istaći kako je naša župa vjernički iznimno jaka što se vidi dolaskom na mise kao i odazivnom na sve aktivnosti koje organiziramo kroz liturgijsku godinu. U našoj župi uspješno djeluju mješoviti i dječji zbor koje vode časne sestre, prvi u biskupiji smo dobili lektore, imamo iznimno aktivnu zajednicu mladih s kojima radi kapelan Mario Rašić, imamo i molitvenu grupu te Caritas a redovito naši vjernici organizirano odlaze na razna okupljanja vjernika na razini Biskupije – istakao je na kraju župnik Čorković.

Pleternička župa je i središte dekanata kojemu pripadaju još i župe Buk, Bučje, Kuzmica, Sesvete, Čaglin, Ruševo i Zdenkovac.

– U Bučju su 1954. godine bile misije. Tom zгодom je u misijama bio p. Stjepan Muller iz Zagreba s p. Šantićem. P. Muller je između ostalog spomenuo čudesna događanja oko suzenja Gospinog reljefa u Siracuzi 28. 29. 30. i 31. kolovoza 1953. godine. Čuvši to zamolio sam ga za fotografiju Gospe od Suza. Kada sam dobio fotografiju otišao sam u bučjansku crkvu, kleknuo u klupe i molio rasvjetljenje u Gospodina. Tom zгодom sam stvorio plan o slavljenju Gospe u Pleternici u dane suzenja Gospinog reljefa devetnicom.. – sjećanje je msgr. Ljudevita Petraka u njegovoj knjizi »Pleternica vjekovima«.

OTVORENA IZLOŽBA PISANOG BLAGA POVIJESNE KNJIŽNICE POŽEŠKE BISKUPIJE

Svetopisamska riječ od iskona u slavonskoj 'formi mentis'

Piše: Sanja Najvirt ■ Snimio: T. Ivčetić

Svjedočeci snagu Božje riječi, ali i arhitekturu duhovnosti koja je kroz minula stoljeća izgrađivala i oplemenjivala slavonske i požeške prostore, u Dvorani bl. Alojzija Stepinca otvorena je reprezentativna izložba Biblija, lekcionara i evanđelistara s biblijskim tekstovima za liturgijsku uporabu te propovjedničke i katehetske literature iz fonda Povijesne knjižnice Požeške biskupije. Od stotinu i šest naslova, koliko čini izbor predstavljen izložbom, dvadesetak su vrijedna izdanja cjelovite Biblije na latinskom, hrvatskom i njemačkom jeziku.

Biblija iz 16. stoljeća

– Među njima najvrjedniji i najstariji primjerak čini Biblija s kraja 16. stoljeća. Prva cjelovito tiskana Biblija na hrvatskom jeziku objavljena je u Budimu u prvoj polovici 19. stoljeća i to u prijevodu fra Matije Petra Katančića. Tu je i faksimil splitskog 'Evangeliaruma' iz 6. ili 7. stoljeća koji je prije četiri godine izdala

Splitska nadbiskupija i zasigurno predstavlja naš najstariji sačuvani rukopisni svetopisamski tekst na latinskom jeziku. Među lekcionarima i evanđelistarima od kojih je dio iz 17. i 18. stoljeća, izložili smo i evanđelistar slavonskoga franjevac, Pleterničanina fra Kaje Agjića tiskanog u Požegi 1865. godine - ističe Nikolina Veić, autorica izložbe čiji postav nastavljaju biblijskim komentarima i propovjednička djela među kojima je najstarije ono iz 1592. godine. Povijesna knjižnica danas ima obrađeno više od dvije i pol tisuće naslova od kojih su mnogi, kao i izbor predstavljen na izložbi, tragovi isusovačke i pavlinske biblioteke, Subalternog konzistorija i Orfanotrofija u Požegi.

Komunikacija s europskim središtima

– To nas podsjeća na to kako je tijekom 17., 18. i 19. stoljeća u obnovi nakon oslobođenja od Osmanlija, u Požegi postojalo ozbiljno nastojanje da se životom u skladu sa Svetim pismom humaniziraju ovi naši prostori te uključuje u europske uljudbene tokove. Izložba nas želi utvrditi u svijesti kontinuiteta duhovne izgradnje naših krajeva na izvorima Božje objave koji traje i danas - kazao je biskup dr. Antun Škvorčević te podsjetio kako vođeni Isusovom riječi „Ne živi čovjek samo o kruhu, nego od svake riječi što izlazi iz Božjih usta“ i ove korizme ustrajemo u nastojanju da češćim čitanjem Svetoga pisma otvaramo Bogu prostore srca i vježbamo u svakodnevici zauzimanje živjeti Božju riječ. Sama mjesta izdanja Biblija i drugih knjiga iz fonda knjižnice pokazuju onovremenu komunikaciju Požege s europskim kulturnim središtima, dio su knjižnica crkvenih ustanova i osoba u čijem je životu ta literatura imala snažnu pokretačku i sasvim konkretnu svrhu. Na

tu je vrijednu dimenziju izloženih knjiga iznova podsjetio biskup Škvorčević te dodao kako je upravo na njima zaustavljen čitateljski dah srca iznenađen Božjim namumima o čovjeku, ljubavlju koja je u Sinu progovorila do žrtve na križu, čovjekovim dostojanstvom za koje ga je uspostavila Božja ekonomija milosti. Upravo u tim koordinatama, kako je poručio na otvorenju izložbe, razmišljamo jednako i danas gotovo nesvjesni činjenice kako je svetopisamska riječ od iskona utkana u našu hrvatsku i slavonsku 'formu mentis'.

Dio te snage na otvorenju izložbe svjedočila je i biblijska skupina iz župe sv. Ivana Krstitelja u Vidovcima zajedno sa župnikom Nedjeljkom Androšem.

Izložba koju su do sada vidjeli broji Požežani pobudila je veliku znatiželju, a svi koji je žele vidjeti to još mogu učiniti tijekom travnja.

Izložba u novogradiškoj crkvi sv. Terezije DRVENI OLTARI IZ SREDIŠNJE ISTRE

«Drveni retabli oltara od 17. do kraja 19. stoljeća iz crkava središnje Istre» naziv je izložbe otvorene 3. travnja u novogradiškoj crkvi sv. Terezije Avilske. Autorica je izložbe Marija Ivetić, viša kustosica muzeja grada Pazina, dok je autor likovnog postava Ivo Vrtarić.

Govoreći o izložbi, autorica Ivetić među ostalim je istaknula kako se zapravo radi o projektu koji za cilj ima sistematizaciju jedne vrlo zahtjevne i složene građe. Osim upoznavanja široke javnosti sa skupinom drvenih oltara nastalih od 17. do 19. stoljeća u središnjoj Istri, projekt bi za posljedicu trebao imati restauraciju barem onih najznačajnijih ili najugroženijih. Radost ovom izložbom koja donosi i početak svojevrstne kulturne poveznice Istre i Slavonije izrazila je ravnateljica Gradskog muzeja Nova Gradiška prof. Marija Mihaljević. Među ostalim je naglasila kako i naše novogradiško i šire područje Slavonije ima takvoga blaga. Cilj je i na ovaj način potaći istraživanja toga kulturnog blaga te ih predstaviti Istri i drugim krajevima Hrvatske.

Svesrdnu pomoć ovom projektu kroz posudbu umjetnina pružili su i porečko-pulski biskup mons. Ivan Milovan te župnici Ivan Bartolić, Atilij Krajcar, Marin Mikolić i Josip Zović. (Vi. M.)

Snimila: Ivanka Herceg

Nakon faksimilne obnove gotičke crkve Gospe Voćinske uređuje se i oprema njezina unutrašnjost

Suvremena sakralnost u srazu s gotičkom jednostavnošću

Piše: Sanja Najvirt ■ Snimili: D. Mirković i I. Žuljević

Jedinstveni dragulj slavonskoga gotičkog graditeljstva, crkva Pohođenja Blažene Djevice Marije u Voćinu koja je nakon ratnih razaranja pomno rekonstruirana u izvornome duhu pred struku je stavila delikatnu zadaću uređenja i opremanja unutrašnjosti kako bi punom snagom zasjala njezina sakralna i spomenička cjelovitost. Njezina povijesna karizma i nadasve stradalnička biografija traži samo najbolje pa ne čudi angažman eminentnih umjetnika u promišljanju njezine unutrašnjosti koja mora odaslati snažnu poruku, no istodobno opremom zadovoljiti i liturgijsku svrhu.

Raspelo od slavonske hrastovine

Veliko ime hrvatskog kiparstva, akademik Šime Vulas prihvatio se oblikovanja središnjeg križa, ambona, oltarne kompozicije te šest svijećnjaka u mjedi koji upotpunjuju suvremeni umjetničko-sakralni ansambl u veličanstvenom srazu s gotičkom jednostavnošću same građevine. Jedno je to od najdramatičnijih Vulasovih raspela, tesano u teškoj i moćnoj slavonskoj hrastovini kao iskonskome materijalu koji emanira čistu duhovnost i trajnu snagu vjere. Naoko golem, dug četiri i pol metra, profinjeno se uklapa u prostor i u svojoj dominaciji predstavlja središte liturgijskog slavlja.

Križ – odraz dramatične biografije crkve

– Križ Šime Vulasu za voćinsku crkvu spada među njegove najljepše križeve. Premda je velik dimenzijama, zadržao je gustoću forme. Isusovo tijelo na njemu je krhko i izlomljeno gotovo na gotički način, upravo naglašavajući konstrukciju rebara. Dramatičnost ove skulpture, ganutost

Biskup Škvorčević i mons. Josip Devčić, voditelj obnove voćinske crkve u posjeti akademiku Šimi Vulasu koji je izradio središnji križ za voćinsku crkvu.

i sućut koju izaziva, odgovara dramatičnoj biografiji crkve koja je u jednome času i sama bila svedena na skulpturu – kaže u svojim impresijama dr. Željka Čorak, jedan od naših najvećih povijesno-umjetničkih autoriteta. U svojoj pročišćenoj umjetničkoj maniri Vulas upravo oblikuje i ambon te oltar kao svojevrsni 'držač prostora', ključno mjesto 'pretvorbe', susreta 'neba i zemlje' koji će i u umjetničkom izrazu nositi tu činjenicu.

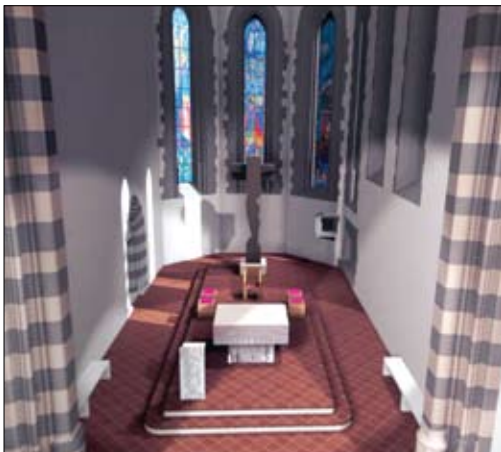
Dulčićevi mozaici u kapelicama

– Križ je završen i već unesen u crkvu, dok su vitraji u izradi. Posao je povjeren iskusnome vitrajistu prof. Josipu Biffllu. Nabavljen je brački kamen i u Zagrebu se klešu svodna kamena rebra, a pripremaju se i mozaici prema nacrtima velikoga imena suvremenoga sakralnog slikarstva

Ive Dulčića koji će se nalaziti u trima kapelicama – kazao je mons. Josip Devčić, voditelj obnove voćinske crkve.

Gotički svodovi u kapelama

Sve su tri kapele svodene gotičkim svodom, a ljepotom se izdvaja velika kapela s jedinstvenim isprepletenim rebrastim svodom u kojoj će uokvirena Dulčićevim prikazima, na vlastitu postamentu stajati slika Gospe od Utočišta – Voćinske Gospe. Srednja je kapela prostor svetohraništa i tu će se nalaziti Bifflov sv. Lovro, a na zidu prikazi ponovno Ive Dulčića. U zapadnoj će dominirati impozantni Dulčićev 'Sv. Franjo u društvu ptica', još jedno vrhunsko umjetničko djelo. Sve to iznimnim umjetničkim dosezima podrtava svetost i jednostavnost toga gotičkog prostora apostrofirajući stradanje, patnju i sudbinu crkve Gospe Voćinske i njezina vjerničkog puka.

Fra Kajo Agjić, redovnik, profesor, povjesničar, pisac, kulturni djelatnik, preporoditelj

Vrijedan svećenik i svestrani kulturni i prosvjetni djelatnik

Piše: Tomislav Radonić, prof. ■ Snimio: T. Ivčetić

Kajo Agjić rodio se 19. siječnja 1805. u Pleternici. Na krštenju je dobio ime Andrija. Pučku školu pohađao je u Pleternici od 1812. do 1816., a šestorazrednu gimnaziju u Požegi do 1822. U Franjevački red Provincije sv. Ivana Kapistrana u Baču, gdje dobiva ime fra Kajo, stupio je 1. studenog 1822. Završivši novicijat 1823. godine, otišao je iz Bača u Našice gdje je do 1825. studirao filozofiju, a od 1825. do 1828. teologiju u Baji, gdje je 14. veljače 1826. položio svečane, doživotne zavjete. Nakon ređenja 23. ožujka 1828. nastavio je studij filozofije i teologije u Budimpešti osposobivši se za profesora na nižim franjevačkim učilištima.

Požeški gvardijan i provincijal

Nakon položenih ispita dolazi 1831. u Mohač, gdje je predavao moralnu teologiju, pastoral i pedagogiju. Na početku svog svećeničkog i profesorskog rada povjerene su mu i dužnosti savjetnika gvardijana, pomoćnika magistra klerika, tj. za najbližeg suradnika u formiranju buduće svećeničke i redovničke braće, izlagača slučajeva savjesti i knjižničara. Od 1832. do 1845. boravio je u Vukovaru gdje je od 1839. bio gvardijan, župnik, zamjenik direktora teološkog studija kao i direktor pučke škole u Vukovaru, a kao kroničar samostana i knjižničar vodio je brigu i za knjižnicu.

Na provincijskom kapitolu 4. srpnja 1848. u Mohaču izabran je za požeškoga gvardijana, direktora Požeške gimnazije i ravnatelja pučkih škola. U četiri navrata

je bio požeški gvardijan, a dva puta je biran i za provincijala Provincije sv. Ivana Kapistrana (1857. - 1860. i 1869. - 1872.).

Uključen u preporodni pokret

Njegovo djelovanje odvijalo se u više smjerova. Obavljao je redovničko-svećeničke dužnosti unutar svoje Franjevačke provincije. Bio je misnik, ispovjednik, vjeroučitelj, mjesni poglavar u Vukovaru i Požegi te magister teologije, odnosno učitelj bogoslovlja franjevačkim studentima.

Rastao je i sazrijevao s hrvatskom preporodnom idejom te se aktivno uključio u hrvatski preporodni pokret. Dopisivao se s poznatim ljudima iz kulturnog života tadašnje Hrvatske, kao što su Gaj, Babukić, Kukuljević, Preradović, A.T. Brlić, Strossmayer i Rački. Zauzimao se za ostvarivanje preporodnih ciljeva, među kojima je bilo najvažnije ujedinjenje svih hrvatskih zemalja, usvajanje jedinstvenog pravopisa i čistoća hrvatskoga književnog jezika.

Djelujući gotovo cijeli život u Vukovaru i Požegi, sjedištima dviju slavonskih županija, poticao je nacionalno buđenje u Slavoniji. U granicama svoje nadarenosti fra Kajo je bio jedan od stvaralaca koji su sačuvali u hrvatskom narodu živu svijest o vlastitom jeziku i potrebi njegova njegovanja i proučavanja.

Buđenje nacionalne svijesti

Kao profesor i direktor uspješno je upravljao Požeškom gimnazijom (1848.-1852.). Zalagao se za unapređenje prosvjete i bu-

đenje nacionalne svijesti na preporodnim osnovama. Gajo je narodni duh u školi i postupno vratio povjerenje građana i učenika u pedagoški rad franjevaca i njihovo narodno opredjeljenje.

Kada je knjižnica Franjevačkog samostana u Požegi stradala u požaru 1842. godine, započela je temeljita obnova kupovinom knjiga i novina na hrvatskom jeziku. Osim toga, prikupio je lijepu numizmatičku zbirku, a za samostanski muzej u Požegi nabavio je kaleže, kationice, primjerke raznih ruda i druge predmete.

Tijekom druge polovice 19. st. u Požegi izrastao je u svestranog djelatnika na polju književnosti, znanosti, obrazovanja i kulture te izuzetno vrijednog svećenika u franjevačkom redu. Umro je u Požegi 1. prosinca 1892., u 88. godini života. Pokopan je u franjevačkoj grobnici na groblju sv. Ilije u Požegi.

Djela fra Kaje Agjića

Godine 1847. tiskao je u Budimu svoje djelo **Sastav bogoslovlja delorednog**. Priredio je za tisak **Dvije čudoredne predstave o sv. Tereziji i sv. Margariti**, tiskane u Požegi 1862. U Kraljevićevu **Slavoncu** objavio je 1863. godine svoja razmatranja u više nastavaka pod dva naslova: **Prijatelj puka** i **Dobar župnik**. Pisao je članke u **Danici** (1836.), **Ilirskim novinama** (1836.). Izdao je **Uspomene gimnazije požeške** (1852.), a napisao je i **Povijest manastira Požeškog reda sv. Franje Serafinskog države kapistransko-bulgarsko-vlaške** (Zagreb, 1865). Za vrijeme svog drugog mandata provincijalne službe (1869. - 1872.) fra Kajo Agjić izdao je dva priručnika iz duhovnog života, **Octava seraphica** (Budim, 1871.) i **Manuele Franciscanum** (Budim, 1872.). Osobito je važno njegovo izdanje lekcionara, na hrvatskom jeziku, **Štjenja Poslanica i Evagjeljah za sve nedjelje i svetkovine preko godine** (Požega, 1865.). U Franjevačkom samostanu u Požegi nalazi se u arhivu **Rukopis Cerkvene poviesti franjevca Kaje Agjića**.

Domagoj Duvnjak, hrvatski rukometni reprezentativac i iskreni vjernik, samo za Zajedništvo govori o svom odnosu prema crkvi, športu i životu

Odlazak u crkvu me smiruje

Piše: Slaven Paponja ■ Snimio: D. Mirković

PORUKA MLADIMA – Neka vam nikad ne bude teško otići na svetu misu i u crkvu. Ukoliko upadnete u bilo kakvu krizu, materijalnu ili duhovnu, lakše ćete je riješiti ukoliko vjerujete u Boga.

Domagoj Duvnjak najveći je vjernik među našim rukometašima. On će uvijek pronaći vremena za odlazak u crkvu, makar i na dan utakmice. Inače, prije svake utakmice redovito se pomoli i zatraži Božju pomoć – otkrio nam je Požežanin Marko Kopljar, Duvnjakov suigrač iz hrvatske reprezentacije i Rukometnog kluba Zagreb, koji je u prošlom broju Zajedništva svjedočio o svom odnosu prema vjeri.

Zahvalan roditeljima

I, doista, rođeni Đakovčanin Domagoj Duvnjak, koji će prvoga dana u lipnju ove godine napuniti dvadeset i jednu godinu, ne krije svoj odnos prema Bogu, Crkvi i, općenito, prema vjeri.

– Sve je poteklo od roditelja, oni su najzaslužniji za moju duhovnu stranu. Na tomu sam im, naravno, vrlo zahvalan – kaže Domagoj, ljubimac hrvatskih rukometnih navijača.

I dok ga je mama budila svakoga nedjeljnog jutra, kako bi stigao na misu u 9 sati, tata bi ga navečer vodio na treninge, budući da je bio trener Rukometnog kluba Đakovo.

– Da, dok sam bio dijete, mama Ivanka me budila redovito u 8.15 ili 8.30 svake nedjelje. Priznajem, nekad mi je bilo teško ustati se, pogotovo dok sam bio manji, no kako sam rastao, sve mi je bilo lakše i draže to nedjeljno buđenje. Poslije sam jako volio ići i na zornicu prije škole, više me nije trebalo nagovarati. S druge strane, otac Ivan najviše je napravio za moj rukometni razvoj. Dolazeći s njim na treninge, i ne primijetivši, zaljubio sam se u rukomet – dodaje Domagoj, koji ima i četiri godine stariju sestru Ivu.

Duvnjak je danas predvodnik jedne nove generacije hrvatskih rukometaša. No, odlično se uklopio u igru sa starijima i odavno afirmiranima – Balićem, Metličićem, Vorićem...

– Prava smo klapa. Ti stariji dečki odlično su primili nas mlade, što se moglo vidjeti na parketu i izvan njega. Šteta što nismo osvojili zlato, no Francuzi su bili bolji. Tražit ćemo priliku za uzvrat na nekom drugom natjecanju. Nakon početne tuge i pognutih glava, ubrzo smo shvatili kako smo drugi na svijetu, što je odlična stvar.

O suigračima

– Što se tiče mojih dragih suigrača, mislim da su svi vjernici, da svi vjeruju u Boga. Neki igrači, kao i ja, prije utakmice vole poljubiti križ i jedan kipić Djevice Marije. Vidio sam da to radi puno igrača i da im pomaže, kao i meni – otkrio je Duvnjak.

Hvala navijačima, bili su sjajni – prisjetio se siječanjkih dana i Svjetskoga rukometnog prvenstva u Hrvatskoj, kada je cijela nacija živjela s našim "kaubojima".

Vjersku dimenziju, kao što je rekao, Domagoj je stekao zahvaljujući roditeljima, no pomogao mu je pritom i vjeronauk u školi, koji je redovito pohađao.

– Još kao vrlo mali redovito sam išao na vjeronauk u osnovnoj školi. Siguran sam da mi je i on pomogao u formiranju ličnosti. Lijepo je znati da i takav predmet postoji u školi. Predmet koji pomaže mladim vjernicima – smatra Duvnjak.

Razgovori s Bogom

Danas živi u Zagrebu, mama je u Đakovu, no više ga nitko ne treba buditi na misu.

– Ukoliko propustim svetu misu nedjeljom, što se nekad mora dogoditi zbog klupskih obveza, tijekom tjedna svakako odem sam u crkvu. Volim tako biti u crkvi kada nikoga nema, kada je mirno i kada mogu razgovarati s Bogom. Mislim da mi to puno pomaže i da me smiruje – iskreno će mladi rukometaš.

I na kraju, u jednoj duhovnoj i materijalnoj krizi u nas, Duvnjak je mladima poručio: – Neka vam nikad ne bude teško otići na svetu misu i u crkvu, jer po sebi znam da to stvarno puno pomaže. Ukoliko upadnete u bilo kakvu krizu, materijalnu ili duhovnu, lakše ćete je riješiti ukoliko vjerujete u Boga. Kada je u pitanju šport, budite uporni, nemojte posustati nakon prvog neuspjeha.

O krizi morala

Nisam prošao puno toga u životu, tek mi je 20 godina. Dvaput dnevno imam trening, između njih ručak i odmor pa ne mogu vidjeti što se sve točno događa. No, sudeći po onome što sam čuo, mislim da postoji mala kriza morala kod mladih, ali vjerujem da se to može riješiti – kazao je Domagoj.

KMNL

Neizvjestan do kraja

Drugi dio sezone KMNL-a Požeške biskupije počeo je 28. ožujka. U našoj skupini KMNL se odigrava u tri skupine: Sjever, Centar i Jug. U skupini Jug natječu se župe Lipovljani, župa Kraljice Krunice Nova Gradiška, dvije novljanske župe, sv. Luke i bl. Alojzija Stepinca, te Đulovac. Dvije najbolje ekipe u ovoj skupini koja je ranije krenula s natjecanjem jesu Nova Gradiška kao prvoplasirana i Đulovac kao drugoplasirana ekipa. U skupini Centar u kojoj se natječu župe Kaptol, Velika – Trenkovo, Pleternica, Skenderovci, župa sv. Terezije Avilske Požega, Kuzmica i Vidovci rasplet je još uvijek neizvjestan. Iako ekipe Trenkovo i sv. Terezija, imaju najviše bodova i najviše izgleda za prvo, odnosno drugo mjesto, ekipe Vidovci i Kuzmica su im za petama. U skupini Sjever u kojoj se natječu župe Suhopolje, Nova Bukovica, župa bl. Alojzija Stepinca Virovitica, Crnac i Velika prva dva mjesta drže ekipe Virovitice i Velike, ali Nova Bukovica i Suhopolje još uvijek imaju mogućnost dobrom igrom izboriti odlazak na biskupijsku završnicu. Krajnji rasplet očekuje se krajem travnja i početkom svibnja, a sama završnica KMNL-a Požeške biskupije odigrat će se 29. svibnja u požeškoj dvorani Grabrik kada će se po dvije najbolje plasirane ekipe iz skupina izravno boriti za odlazak u Zadar na nacionalnu završnicu KMNL-a, koja će se održati od 5. do 7. lipnja. (S. Škvorc)

PAVLE PRIMORAC O KNJIZI »DUHOVNE MISLI«

Za proširenje duhovnih vidika i produbljenje vjere

Iz obilja srca usta govore – poznata je evanđeoska poslovice koju je izrekao Isus i koja bi trebala odzvanjati u duši svakoga kršćanina. Ona bi mu trebala biti misao vodilja. Ali, da bismo nasljedovali Isusa Krista, nužno je dopustiti mu da uđe u naša srca i učvrsti nas u svojoj milosti i ljubavi, kako bi mudrost bila ona vodilja koja bi nas vodila kroz naše ovozemaljske dane. Mnogi ljudi odabrali su Isusa sa svoj životni ideal. A sigurno nećemo pretjerati ako sa sigurnošću kažemo da je papa Benedikt XVI. ona osoba koja je čitavo svoje biće predala njegovoj ljubavi i dobroti, koja je dopustila da on zahvati njegov život.

Redovito naučavanje pape

To je papa pokazao na razne načine, ali na osobit način to pokazuje svojim redovitim naučavanjem. Kada govorimo o papinskom naučavanju, teologija nas uči da se ono dijeli na izvanredno naučavanje i redovito naučavanje. Izvanredno naučavanje događa se onda kada papa sam ili u zajedništvu s biskupskim kolegijem koji zajednički tvore crkveno učiteljstvo proglašava neku istinu vjere kao od Boga objavljenu. Redovito naučavanje je ono što papa naučava kroz navještaj Božje riječi, kroz crkvene dokumente – enciklike, apostolska pisma, kroz govore u raznim prigodama i kateheze. U ovom trenutku za nas je važno redovito naučavanje pape Benedikta XVI. Jedan dio toga naučavanja sabran je u predivnu, duboku, ali opet jednostavnu knjižicu Duhovne misli.

U njoj su sabrani izabrani tekstovi i govori sadašnjega pape koji proizlaze iz prve godine njegova pontifikata. To su govori koji su zabilježeni u raznim javnim prigodama – misnim homilijama na raznim slavljinama, redovitim katehezama, govorima koji su upućeni raznim vjerničkim skupinama: Rimskoj kuriji, kardinalima, biskupima, svećenicima, bogoslovima, mladima, djeci, starcima.

Iskustvo s velikom dozom ljubavi

Ono što je osobito fascinantno u ovoj knjiži jest to da papa progovara iz svojeg osobnog vjerničkog iskustva koje je uobličeno u snažnu teološku argumentaciju s velikom dozom ljubavi, tolerancije i predanosti Isusu. On želi čitavoj Crkvi, svim kršćanima, naglasiti Isusa kao centralno mjesto u središtu povijesti. Sasvim je normalno da papa kao onaj koji je Isusa odabrao za središnje mjesto u svojem životu i od drugih

očekuje isto – da i oni odaberu Isusa kao temelj vlastitoga života. Papa u ovom cjelokupnom kontekstu govori o Isusu kao prijatelju i spasitelju, o svećeničkom poslanju kao otajstvu, o važnosti Svetoga pisma i teologije za život Crkve, o sakramentima s posebnim naglaskom na euharistiji, o Blaženoj Djevici Mariji kao vjernoj službenici Gospodnjoj. I sve je to zahvaćeno dubinom, što pokazuje i daje naznake da nije riječ o pukoj teološkoj špekulaciji, nego o životvornoj teologiji koja proizlazi iz vjere koja je nadahnuta Duhom Svetim. Taj Duh kroz papu Benedikta XVI. čitavu Crkvu poziva na ljubav i predanost Isusu Kristu.

Kako se otvaraju vrata života

«Tko dopusti Kristu da uđe, ne gubi ništa – baš ništa od onoga što život čini slobodnim, lijepim i velikim. Samo se u tome prijateljstvu širom otvaraju vrata života. Samo u tome prijateljstvu izbijaju na vidjelo velike čovjekove mogućnosti. Samo u tome prijateljstvu doživljavamo ono što je lijepo i što oslobađa» (Ulomak iz homilije na svečanoj misi ustoličenja za Papu, 24. IV. 2005.). «Korizmenom se vremenu ne ide u susret sa 'starim' duhom, gotovo kao da je riječ o nekoj teškoj i dosadnoj zadaći, nego s novim duhom onoga koji je u Isusu i u njegovu vazmenom otajstvu našao smisao života te shvaća da se sada sve treba odnositi na njega» (Anđeosko pozdravljanje, 2. II. 2006.). Ovi duhovni «biseri» tek su jedan dio onoga što je sabrano u predivnoj knjižici Duhovne misli. Tko je uzme u ruke i odluči sabrano pročitati, proširit će svoje duhovne vidike, produbiti vjeru, otkriti široku i kristološki usmjerenu dušu našega dragog pape, a posebno Krista koji je sama ljubav i dobrota. Zato se isplati ovu knjigu pažljivo pročitati i postati kršćanin sa snažnijom evanđeoskom samosviješću.

K R Š T E N J A

PLETERNICA – U župnoj crkvi sv. Nikole u Pleternici za vrijeme svečanog euharistijskog slavlja 8. ožujka biskup dr. Antun Škvorčević krstio je Matea, šesto dijete u obitelji Mate i Mirjane Adžić iz Sulkovaca, Petru, treće dijete u obitelji Ružice i Davora Tuličića, i Antuna, treće dijete Ivana i Pauline Petković.

KAPTOL – Biskup dr. Antun Škvorčević u župnoj crkvi sv. Petra i Pavla u Kaptolu 13. ožujka predvodio je euharistijsko slavlje te krstio Juricu Bjelobrku, šesto dijete Miladinke i Ante iz Bešinaca te Ivana Janjića, peto dijete Željke i Mile.

DAVOR – U župnoj crkvi u Davoru biskup dr. Antun Škvorčević predvodio je euharistijsko slavlje tijekom kojeg je krstio blizance Miju i Elu, četvrto i peto dijete u obitelji Kornelija i Andreje Čmelješević te Ivana, peto dijete u obitelji Ivice i Mirjane Ciprić.

Biskup je na sva tri misna slavlja obiteljima iskazao poštovanje i zahvalnost i izrazio čestitke. Rekao je da je to prigoda u kojoj se valja podsjetiti da ljudski život i naša budućnost ovise o suradnji roditelja s Bogom i njihovoj spremnosti na žrtvu te je pozvao vjernike da promisle o otajstvu očinstva i majčinstva, dragocjenim sastavnicama bračnog zajedništva i poslanju koje se u njima ostvaruje po Božjem naumu.

Sinimili: D. Mirković, T. Ivčetić i I. Žuljević

Zajedništvo

GLASILO POŽEŠKE BISKUPIJE

OSNIVAČ I IZDAVAČ: Biskupski ordinarijat Požega

GLAVNI UREDNIK: Ivica Žuljević, v.d.

UREDNIČKI KOLEGIJ: Ivica Žuljević, Ljiljana Marić, Pavle Primorac, Višnja Mikić

LEKTOR: Silvija Ivanković

GRAFIČKA PRIPREMA: Tomislav Koščak

TISAK: Denona d.o.o., Zagreb

ISSN: 1846-4047

ADRESA UREDNIŠTVA: Trg Svetog Trojstva 18, 34000 Požega
Tel. 034-290-300; fax. 034-274-295
e-mail: pbzajednistvo@gmail.com

Uče praštati i činiti dobra djela

Piše: Ljiljana Marić ■ Snimio: T. Ivčetić

Ovdje mi je malo tužno jer je na ovim slikama prikazano kako su Isusa tukli i mučili. A morao je nositi i jako teški križ. Da sam bio tamo, ja bih mu pomagao – kazao je Luka Radić, sedmogodišnji dječak iz Dječjeg vrtića Radost za posjeta Kalvariji, brdu iznad Požege. Na njoj se Požežani već stoljećima okupljaju na pobožnost križnog puta kroz korizmu, a svake korizme Kalvariju obišu i mališani iz vrtića Radost koji se nalazi u njezinom podnožju.

Prava priprema za Uskrs

– Premda je djeci temu križnog puta teško shvatiti, kroz ovaj posjet pokušavamo im pokazati pravi način pripreme za Uskrs te im usaditi neke opće ljudske vrijednosti, kao što su praštanje i činjenje dobrih djela. To bi im trebao biti i obrazac ponašanja u životu – objasnila je Marija Kakuk, ravnateljica vrtića. Iako je tek navršio sedam godina, i Luka Mršić nam je ozbiljno objasnio da je najvažnije u životu biti dobar, a posebno je važno slušati tete u vrtiću.

– Nije uvijek lako biti dobar i slušati odrasle, ali moramo se truditi. Trebamo oprostiti prijatelju ako nas nije namjerno udario te s drugima podijeliti svoje slatkiše – kazao je Luka Mršić koji nam je pojasnio i zašto se na Kalvariji nalaze tri križa.

Isuse, pomози nam da budemo dobri

Na jedan je bio razapet Isus, dodao je Luka, a na ostala dva razbojnici.

– Jedan mu se rugao, a drugi je Isusa molio da mu oprost što je Isus i učinio. Tako i mi trebamo moliti za oprost i drugima opraštati – obrazložio je Luka Mršić dodajući da sa svojom obitelji odlazi na pobožnost križnog puta u svoju župnu crkvu.

Ana Raštegorec koja će uskoro navršiti sedam godina otkrila nam je da je i ona naučila svojim prijateljicama praštati, iako to uvijek nije lako činiti, ali zato se trudi, posebno prije Uskrsa.

Mališani su se zajedno sa svojim tetama kratko pomolili na Kalvariji, a zatim su neki i pojedinačno stali pored pojedinih postaja i izrekli Isusu svoju kratku molitvu. Uglavnom su ga molili da im pomogne da uvijek budu dobri.

Monika Jurić, najmlađa volonterka kaptolačkog Caritasa

Sviđa mi se pomagati siromašnima

Monika Jurić, dvanaestogodišnja djevojčica iz župe Kaptol, najmlađa je volonterka župnog Caritasa, a vjerojatno i jedna od najmlađih u Požeškoj biskupiji. Odmah po osnivanju župnog Caritasa prošle jeseni aktivno se uključila u njegov rad. – Prvo su se uključili mama i tata pa sam i ja htjela vidjeti kako je to pomagati drugima. Odmah mi se to svidjelo i danas mi je drago što mogu pomagati siromašnima u župi – ističe Monika, inače učenica šestog razreda kaptolačke Osnovne škole Vilima Korajca.

Tako Monika svake korizmene nedjelje poslije svetih misa prodaje kolače. Nije joj, kaže, teško dva puta doći te ispred župne crkve prodavati kolače koje su ispekli Caritasove volonterke, ali i druge župljanke za potrebe rada župnog Caritasa. Osim toga sudjelovala je i u izradi božićnih čestitki.

Iako slobodnog vremena nema baš mnogo jer pored redovnih školskih obveza učiti svirati sintesajzer, pjeva u crkvenom zboru, a u školi je članica novinarske i dramske skupine, ipak uvijek nađe vremena za rad u Caritasu. Njezin župnik preč. Nikola Jušić ističe da je jako pohvalno što se netko tako mlad uključio u rad Caritasa. – Djecu već od desete, dvanaeste godine treba uključiti u rad Caritasa kako bi stekli navike i vježbali se u ljubavi prema siromašnima i gajili karitativne osjećaje prema potrebitima. S druge strane, to kod djece stvara osjećaj vrijednosti, odnosno da i oni mogu nešto korisno učiniti za druge. U župi ćemo nastojati napraviti radionicu upravo za te najmlađe volontere – kaže preč. Jušić. (H. T.)

Snimio: Tihomir Ivčetić